

லொணாதே, என்னவே ஏசுவின்றன் மகிமைமெத்த எடுத்துரைத்தார் சீஷாவாக்கமனேகம்போகர், சண்ணலுடன் மலையெல்லாரு சுத்திவந்தேன் சாங்கமுடன் ஈசர்க்குச் சமாதியுண்டே. 218

உண்டான சமாதியிடம் போயிருந்தேன் ஓகோகோ நாதாக்கள் சீஷவர்க்கம், கண்டேனே வெகு கோடி வதிசயங்கள் தலியுத்தத்தில் கண்டதில்லை இதுபோலப்பா, தண்டவனந் தான்தாண்டி சுத்திவந்தேன் சகலான சீனபதி மார்க்கத்தாரை, கொண்டுமல்லோ வவரவர்கள் தேசம் விட்டுக் கொப்பனவே திரும்பிவந்தேன் சீனந்தானே. 219

போகர் எருசலேம்பட்டணம் கண்டது

தானான மார்க்கமது இன்னஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள எருசலேம் நகரத்திற்கு, வேனான காலாங்கி நாதர்பாதம் விருப்பமுடன் ஞன்வணங்கி யடியேன்யானும், பாணான குருபரனை வணங்கியானும் பார்க்கவே எருசலேம் போகவென்று, மாணான மாதாவைக் காணவென்று வணங்கினே னவர்பாதம் தொழுதிட்டேனே. 220

தொழுகையிலே வசரி வாக்கியந்தான் தொடர்ந்து யவரிடத்தில் பிறந்ததாச்சு, எழுந்துமே புகைரத்ததை நடத்திக்கொண்டு ஏகினேன் எருசலேம் நகரத்திற்கு, செழுமையுடன் தேசமெல்லாம் சுத்திவந்து சீர்பெறவே தானிறங்கி யடியேன்தானும், பழுதுமிக நேராமல் குளிகையுண்டு பட்சமுடன் மலையிற் சென்றேன் பாரே. 221

சென்றுமிகப் பார்க்கையிலே குகைகள்வுண்டு சிறந்த தொரு குகைதனிலே மலுங்குமார்கள், குன்றில்மேல் கோடான கோடிபேர்கள் கொடுத்தபசி யங்கிருந்தார் லக்கேரியில்லை, தன்றான நபியுடைய சீஷவர்க்கம் சார்பாக ஒருபக்கம் தவமிருப்பார், பன்றான சீஷர்களுமனேகமுண்டு படைபொருத யென்மேலே வந்தார்தானே. 221

வந்தாரே நபியுடைய சீஷவர்க்கம் வளமையுடன் கோடிபேர் சூழ்ந்தாரப்பா, சுந்தரனே யாரென்று கேட்கலுற்றார் சுடரொளிபோல் சொருபமதை காணும்போது, எந்தனுக்கு பயங்கொண்டு நடுங்காலாகி என்மகனே காலாங்கி சீஷனென்றேன், அந்தமுடன் எந்தனையும் பெரும்பாலாக வாதரித்து கோபமதைத் தணிந்திட்டாரே. 222

தணிந்தபின்பு எந்தனையு மெங்கேவந்தாய் தயவுள்ள சிறுபாலா கூறுமென்ன, கணிதமுட னடியேனும் புகைரதங்கள் காசினியில் யாரேனும் அதிசயித்த, துணிவுடனே சித்தர்முனி ரிஷிகள் தம்மை சுகமுடனேதான் ஏத்தி சீனந்தன்னில், அணியணியாய்க் கொண்டுசென்று அவனியெல்லா மவரதற்கு வதிசயத்தைக் காட்டினேனே. 223

காட்டிவந்தேன் சீனபதிய தனிற்சென்றேன்கடவுளாமேசுவின்றன் காட்சிகண்டேன், வாட்டமுடன் நபிமார்கள் சீஷவர்க்கம் வகையுடனே காணவென்று திரும்பிச் சென்றேன், நாட்டமுடன் புகைரத்ததை மாட்டிக் கொண்டு நலமுடனே எருசலேம் காணவந்தேன், மாட்டிமையாய் குளிகையது பூண்டுகொண்டு மாநபியைக்காணவென்று வந்திட்டேனே. 226

வந்திட்டே நபிபாதங் காணவத்தேன் வாகான சீஷவர்க்கர் என்னை நோக்கி, செந்தமுட னுபசரனை மெத்த செய்து தேவனிங்கே யில்லையென்று வாக்குரைத்தார், எந்தனுக்கும் மனஸ்தாபம் மிகவுண்டாகி என்சாமி நபி தனையே காணவென்று, நொந்துமனந் தானிருக்க சீஷவர்க்கம் நோக்கமுற்று எந்தனுக்கு வழிசொன்னாரே. 227

போகர் மக்காபுரி கண்டது

சொன்னவுட னடியேனு மடிவணங்கி துணையாக சீஷவர்க்கம் கூட்டிக்கொண்டு, நன்னயமாய்ப் புகைரத்தில் ஏத்தியேதான் நாதாந்த நபிதன்னைக்காணவென்று, மன்னர்மெய்ச்சு மக்காவாம் புரியைக்காண வகையுடனே நெடுந்தாரம் ரதந்திருப்பி, பன்னரகந் தனிவோரஞ் சென்றுயானும்பட்சமுடன் புகைரத்ததைநிறுத்தினேனே. 228

நிறுத்தினேன் அங்கிருந்தோர் சேனைவர்க்கம் நிலையான புகைரத்ததைக் கண்டபோது, திருத்தமுடன் யோடிவந்தார் கோடிபேர்கள் திரளான நபிக்கூட்ட மலுங்குமார்கள், பருத்தமலை தனையோரம் சமதிபக்கம் பதுங்கியே கார்த்திருப்பார் சமதிதன்னில், வருத்தமுட னபிபாதங் காணவென்று வந்திட்டேன் என்றலுமே எனைப்பார்த்தாரே. 229

பார்த்துமே நபிபாதம் காணவென்றேன் பட்சமுடன் கோரிக்குட் சென்றேனப்பா, நேத்தியாம் நவரத்தின சமதிக்குள்ளே நேர்மையுட னபியிருக்க சொன்னாரப்பா, தீர்த்தமுடன் ரொட்டியொன்று ஈயந்தாரப்பா திறமுடைய மலுமார்க ளாயிரம்பேர், காத்திருந்தேன் நேடுநேரமடியேன்தானும் கண்ணெதிரே ருபமது கண்டிலேனே. 230

கண்டிலேன் நபிநாயகந் தன்னைக்கானேன் காதலே தசரி வாக்குண்டாச்சு, அண்டர்முனி ராட்சதர்கள் திடுக்கிட்டேங்க அவனியெல்லாந் தானடுங்க சப்தமாச்சு, தொண்டர்க ளெல்லாங்கூடி யுத்தாலாவை தொழுதுமே பணிந்திட்டா ரந்தநேரம், தெண்டனிடும் போதையிலே மலுங்கு கூட்டத் துணையாக யானுமொரு மலுங்கானேனே. 231

மலுங்காகத் தானிருந்தேன் சிலதுகாலம் மானபி
யைக் காணவென்று எண்ணங்கொண்டேன், கலுங்க
பத்தி முதலான சீஷவர்க்கம் கரை காணார் கோடிமன்னர்
காணியீவார், பலுங்குடனே பனிரண்டுவாண்டுவாண்டு
பாரினிலே சமாதியின்றன் சத்தமுண்டு, பலுங்கையுட
சத்தது சதாகாலந்தான் பாலிக்கு மென்னாலும் பண்ப
தாமே. 232

பண்பான செய்தியல்லோ கண்டறிந்தேன் பட்சமுட
நபிநாயகந் தன்னைக்காணேன், கண்பான சமாதியிலே
மகிமைமெத்த காட்சியுடன் காணுவது மிகவுமாச்சு,
நண்பான நபிக்கூட்டம் கோடிகாவல் நலமான சமாதி
யிலே யிருப்பார்ப்பா, தண்பான முகம்மது மார்க்கத்தார்
கள் சிறப்புடனே கண்டேனே கோடிபேரே. 233

கோடியாம் அணியணியாய் பார்த்துவந்தேன்
கூறவே போகாது குவலயத்தில், தேடியே திரிந்தாலு
மக்காவைப்போல் செகத்திலே வத்தமுள்ள தேச
முண்டோ, நீடியே மகிமைகளு மநேகமுண்டு நீணிலத்
தில் யான் சென்றேன் தேசமெல்லாம், பாடியே குளிகை
யது பூண்டுகொண்டு பாரெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன் பண
பாய்த்தானே. 234

பக்கிரி யாக்கோபைக் கண்டது

தானேதான் சீனபதி யேகவவன்று தாழ்ச்சியுடன்
உத்தாரங் கேட்கும் போது, மானேதான் பக்கிரி யாக்கோ
புதானும் மகாதீட்சை பெறுகவென்று வணங்கி என்னை,
தேனான காலாங்கி பாதங்காண தெளிவுடனே எந்த
னுக்கு வரமுமீவாய், பாணான கமலமுனி தன்னைக்காண
பட்சமுட னிருப்பிடமுஞ் செப்பிடரே. 235

செப்பவென்றியாக்கோபு என்னைக்கேட்க தெளிவு
டனே யானுமல்லோ விடையுஞ்சொல்லி, ஒப்பமுடன்
புகைதரத்திலேற்றிக்கொண்டு உத்தமனே சீனபதி சென்
றேன்யானும், கப்பலெனும் நீராவி மார்க்கமாகக் கடுந்
தூரந்தீவுகளுஞ் சுத்திவந்து, மெப்புடனே சீனபதிகரையி
லப்பா மேன்மையுட னிறங்கிவிட்டேன் பாலன்றானே. 236

பாலனும் யாக்கோபி சித்தர்தாமும், பட்சமுடன் கமல
முனி தன்னைக்காண, சீலமுடன் ருகோப சாரந்தன்னால்
சிறப்புடனே சமாதியிடந் தன்னிற் சென்றார், கோலமுனி
யானதொரு கமலர்தாமும் குவலயத்தில் சமாதியிலே
யிருந்தாரங்கே, ஞாலமுள்ள சித்தொளியைக் காண
வென்று மகிழ்ச்சியுடன் சமாதியிடம் நெருங்கினாரே.

நெருங்கியே கமலரிட சமாதிகண்டார் நேர்மையுடன்
யாக்கோபு வணங்கினின்றார், கருங்கல்லுக் குள்ளிருந்த

சித்துதம்மைக் கண்ணாலே கண்டாராம் யாக்கோபப்பா,
உருகவே யடிபணிந்து பக்கிரிதானும் உத்தமனார் தவ
முனி பாதந்தொட்டு, தருகவே தாமெனக்குத் தயை
செய்யென்று தாழ்மையுடன் கேட்டாராம் சித்தர்தாமே.

தாமெனவே யாக்கோபு கேட்கும்போது தயை
யுடனே கமலமுனி சாற்றலுற்றார், பூமானம் யாக்கோபு
மைந்தாகேரு புகழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறே னுந்தமக்கு,
நாமமுடன் தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தீர் நாதாக்கள்
சித்தர்முனி ரிஷிகள் தம்மை, தாமமுட னவர்களிடம்
வாதுபேசி சமர்த்துடனே வென்றுவந்த பாலாகேளே.

கமலர் யாக்கோபுக்கு புத்தி கூறல்

கேளப்பா உலகத்தில் கொடியசித்தர் கோடான
கோடியுண்டு இருப்பார்ப்பா, தன்மையாய் அவர்களிடம்
பேசியல்லோ சாங்கமுடன் உளவுகளை யறியவேண்டும்,
ஞானமுட னவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து நளின
முடன் ஞானத்தைத் தெரியவேண்டும், வேளாமையாய்
எதிர்த்துமிக வாயாடாதே வீண்வார்த்தை தாமிழுத்துச்
சரிப்பார்தாமே. 240

சரிப்பாரே பக்குவமாய் நடந்துக்கொள்ளு சதாகால
மவர்களிடம் பூசித்தேதான், அபிமானம் தான்வரவே
நடந்துகொள்ளு அப்போதே யுன்மீதில் கிருபைவைத்து,
நபியுடைய மகிமைதனைப் பற்றியேதான் நாதாக்கள் மரி
யாதை செய்வார்ப்பா, கபிலமுனி நெடுங்கால மிங்கே
வந்தார் கண்டல்லோ சித்தர்களுஞ் சரித்திட்டாரே. 241

இட்டாரே சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமு மிடையு
பேசினதோர் தர்க்கத்தாலே, கெட்டாரே கபிலமுனி
கல்லாய்ப்போனார் கொடியுடனே சித்தர்களுஞ் சமைத்
தாரங்கே, கிட்டிருந்து மரியாதி யாவும்பெற்றக் கிருபை
யுடன் மக்காவுக் கேகுமென்றார், சட்டமுனி முதலானோ
ரிங்குவந்து சாங்கமுட னுபதேச மடைந்தார் பாரே. 242

பாரேதான் போகரிட தீர்மவேண்டும் பண்பான
விட்டகுறை நேசம்வேண்டும், சீரேதான் காலாங்கி பட்
சம்வேண்டும் சிறந்தமுனி பலபேர்கள் கிருபைவேண்டும்,
நேரேதான் குளிகையது பூணவேண்டும் நீணிலத்தில்
பெருமையது கீர்த்தி வேண்டும், மேரேதான் கண்ணபிரா
னருளும்வேண்டு மில்லாட்டா அவரையில் வெல்லார்தாமே.

வெல்லார்க்க னென்றுசொல்லி யாசீர்மித்து வித
விதமாய் வேணதெல்லாந் தாமுரைத்து, சொல்லாது மிகச்
சொல்லி சுருபஞ்சொலித் துரையுடனே முறையோடு
கதையுஞ்சொல்லி, வல்லான காலாங்கி தார்பாதம் வணங்

கியே எப்போது மனதிலுன்னி, மெல்லாவே யுந்தனிட
பதியைத்தேடி மேன்மையுடன் போகவென்று வரந்தந்
தாரே. 244

தந்தவுடன் பக்கிரியாக் கோபுதானும் சார்புடனே
தம்பதிக்குப் போரூரங்கே, அந்தமுடன் காலாங்கி தாள்
வணங்கி அப்பனே சீனபதி விட்டுயானும், விந்தமுட
னதிசங்காண வெளிப் பட்டேன் சீனபதி தன்னைவிட்டு,
சொந்தமுடன் மேருவுக்கு கடைபாகத்தில் சூரியனார்
தாமிருக்கும் இடங்கண்டேனே. 245

போகர் சூரியவனம் பார்த்தது

கண்டேனே வனந்தனிலே மகிமைமெத்தக் கண்ட
வர்கள் விண்டவர்க ளாருமில்லை, அண்டமுனி ராட்சதர்க
ளசுராள் கூட்டம் அணியணியாய் எடுத்துவந்து சூழ்ந்து
கொண்டார், தண்டவனந் தன்னிலே யான் குளிகை
கொண்டு தரணி யிறக்கினதைப் பார்த்தாரங்கே, கொண்
டல்வண்ணகர் கந்ச்சிப்பாலே கோடான கோடியதி
சயங்கண்டேனே. 246

அதிசயங்கள் மெத்தவுண்டு வங்கேதானும் அப்
பனே வசுரர்கள் கூட்டமப்பா, பதியைவிட்டு பதிகோடி
வந்தவன்யார் பாதகன யிருக்கிறுனென்று சொல்லி,
தூரிதமுடன் யெந்தனிட கிட்டவந்து துப்புரவா
யாரென்று வினவிக்கேட்க கதிதமுள்ள போகரிவி யடி
யேந்தானுங் கலங்கியே திடுக்கிட்டு நின்றிட்டேனே.

நின்றேனே கிடுகிடுத்து பயந்துயேங்கி நெடுமூச்சு
தானெரிந்து பயமுமுற்று குன்றருகே நின்றுவிட்டே
னடியேன்தானும் கூச்சலுட னசுரர்கள் கிட்டியேதான்,
சென்றுமே யெனையெடுத்து விழுங்கவந்தார் சோராமல்
யானுமல்லோ வார்த்தைபேசி, வென்றுமே காலாங்கி
நாதர்பாதம் விருப்பமுடன் றுள்வணங்கி பணிந்திட்
டேனே. 248

பணிந்தேனே எந்தனுக்குப் பட்சம்வைத்துப் பாரி
லுள்ள வினோதமெல்லாம் காண்பித்தார்கள், துணி
வுடனே சூரியனின் வனங்களெல்லாஞ் சுத்தியே வலசாரி
யாகவந்தேன், அணிபெறவே யாளியுட வனமுங்கண்
டேன் கணிதமுடன் பூமிமுதல் முனையுங் கண்டேன்
காலாங்கி நாதருட கடாடசந்தானே. 249

போகர் தாது லேகியம்

தானு வின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தாக்கான தாது
புஷ்டி குளிகைகளும், வேனான பேரிச்சங் கால் தான்
சேரு மிக்கான ஊமத்தின் விரைதான்சேரு, பாணு

கஞ்சாவின் விரைதான்சேரு பாங்கான மாதுளையின்
விதைதான்சேரு, தேனான கொமட்டிவிரை சேர்தானப்பா
தெளிவான வத்திவிரை சேர்தானென்றே. 250

ஒன்றான விரையுடனே யத்திவித்து ஒளி வா ன
ஆவின்றன் வித்துவாகும், நன்றானது துத்தியிட வித்து
வாகும் நலமான சூரியிட வித்துவாகும், தன்றான வாவா
ரைவித்துவாகும் தாக்கான வெட்பாலை வித்துவாகும்,
பன்றான கார்போகவித்துவாகும் பாங்கான வா துமையின்
வித்துவாமே. 251

ஆமேதான் காரையுட வித்துவாகும் அப்பனே
கொன்றையிட வித்துவாகும், தாமேதான் புரசையிட
வித்துவாகும் தயவான கொத்தமல்லி வித்துவாகும்,
வேமேதான் நீர்முள்ளி வித்துவாகும் வியர்வான சுரையுட
வித்துவாகும், காமேதான் பூனையிட வித்துவாகும் கறுப்
பான பாளையிட வித்துவாமே. 252

வித்தான வெள்ளரியின் வித்துமாகும் விதமான
காசிலியின் வித்துமாகும், சத்தான வரைக்கீரை வித்துமா
கும் சார்பான குலாமல்லி வித்துமாகும், சுத்தான வாலு
யின்றன் வித்துமாகும் சுடரென்ற காய்ப்பாகல் வித்து
மாகும், சித்தான கேற்றினின் வித்துமாகும் சிறப்பான
கருங்கொள்ளு வித்துமாகும். 253

தானான பூசனியின் வித்துமாகும் தனியான எட்டி
யின்றன் வித்துமாகும், பாணான முருங்கையிட வித்துமா
கும் பாகான முள்ளங்கி வித்துமாகும், கோணான வரசி
னிட வித்துமாகும் குணமான சோகியிட வித்துமாகும்,
தேனான தாமரையின் வித்துமாகும் தெளிவான வழிஞ்
சியிட வித்துபாரே. 254

பாரேதான் சாரத்தின் பருப்புக்கூட்டி பாங்கான கச
கசா தானுங்கூட்டி, நேரேதான் சாதிக்காய் சாதிபத்ரி
நேர்பான வால்மிளகு சுக்கோ டேலம், சாரேதான் கிராம்
புடனே மிளகுக்கூட சார்மான லவங்கமென்ற பட்டை
தானும். வேரான பூமிசர்க்கரையின்மூலம் விரைவான
மருட்டியென்றன் மொக்குமாமே. 255

பிசினி வகை

மொக்கான கருவேலம் பிசினியாகும் முனையான
வெள்வேலம் பிசினியாகும், தரக்கான சாலன்றன் பிசினி
யாகும் தகையான முருங்கையுட பிசினியாகும், செக்கான
மாங்கனியின் பிசினியாகும் சிறப்பான வத்தியின்ற
பிசினியாகும், சுக்கான விசுக்கோவின் பிசினியாகும் சுசு
மான வாலன் பிசினியாமே. 256

பிசினுடனே கருங்காலி பிசினியாகும் பிசக்கில்லா பூதத்தின் பிசினியாகும், நசிதமுள்ள குங்குமத்தின் பிசினியாகும் நலமான காட்டத்திப் பிசினியாகும், உசிதமுள்ள பலாமரத்தின் பிசினியாகும் உத்தமனே ஆஞ்சனுட பிசினியாகும், கசிதமுள்ள விளாவினுட பிசினியாகும் கருவான கசகசா பிசினுங்கானே. 257

பூவகை

காணவே பூவினிட மார்க்கம்பாரு கருவான முருங்கையிட பூவுமாகும், தோணவே யாவாரைப் பூவுமாகும் துறையான தென்னம்பூ சாமந்திப்பூ, மாணவே மல்லியிட பூவுமாகும் மகத்தான விலாவினுட பூவுமாகும், சாணவே தாமழையுட பூவுமாகும் சார்பான தாமரையின் பூவுமாமே. 258

ஆமேதான் விலாமிச்சு பூவுமாகும் அப்பனே மாதுளையின் பூவுமாகும். வேமேதான் தேம்பினிட பூவுமாகும் கடிதான செவ்வல்லி பூவுமாகும், நாமேதான் பூவகையின் ரசமுஞ்சொன்னேம் நலமான செம்பூரான் பூவுதாமே. 259

மூலவகை

தாமான மூலவகைச் சாற்றக்கேரு தாக்கான தண்ணீர் விட்டான் கிழங்குதானும், காமான பனையினிட மூலமாகும் கருவான கரும்பினிட மூலமாகும், சாமான செந்தொட்டி வேரினேடு சார்பான கருந்துளசி வேருமாகும், வேமான யிம்பூரா வேறுமாகும் மிக்கான செம்பானை வேருமாமே. 260

மாயிஷ்வகை

வேருன மாமிஷமா மடைக்கலந்தான் வேகமுள்ள உடும்புமுயல்கலைதானும், வாருன முட்பன்றி மயிலுமாகும் வாகான செம்புரவிவாண் குறியுமாகும், தூரான காடைகவு தாரியாகும் துறைமேயும் கொக்குடனே புரவுமாகும், தாராவாம் பெட்டையுடன் செஞ்சேவல்தானும் சாதாவாம் குறும்பாட்டு இறைச்சிபாரே. 261

இறைச்சியாம் விலங்குடனே இத்தனையுங் கூட்டி எழிலாக வெயிலிலுலர்த்திச் சூரணித்து, முறையுடனே ஒவ்வொன்றில் சேர்தானப்பா முயற்சியுடன் தானெடுத்து சேர்க்கக்கேரு, குறையாமல் முன்சொன்ன சரக்கை எல்லாம் கூட்டுமுறை தப்பாமல் ஒன்றாய்க்கூட்டி, நிறையுடனே ரசவகையுந் தப்பாவண்ணம் நினவுடனே நெய்தேனிற் கிண்டிடாயே. 262

கிண்டையிலே சர்க்கரையுஞ் சரியாய்ச்சேர்த்துக் கிருபையுடன் மெழுகுபதம் தனிலிறக்கி பண்டிதமாய் நெய்தேனும் கூடக்கூட்டிப் பாகமுடன் தானிறக்கி குளிகை

செய்து, கண்டிதமாய் மண்டலந்தா னந்தி சந்திக் கருவாகத் தின்றும்ல்லோ கூடும்போது, வண்டினம் போல்கலவியது மிகவுமாகி மங்கையரு மானிலத்தில் நடுங்குபாரே. 264

நடுங்குவார் மானிலத்தில் பெண்களெல்லாம் நாணுவார் புருஷனைக் கண்டபோது, கடுஞ்சோப வதிகமுடன் காதல்கொண்டு கர்ச்சனையு மிகவுண்டாய் கதிப்பு கொண்டு, விடுமானும் கலையுடனே கலந்தமான்போல் விடாய்ப்பட்டு மன்மதன்போல் காதல் பூண்டு, தொடுமாதர் நான்குவித லாதினோரைத் தோரும நுபவித்துப் பெயர்கொள்வீரே. 265

கொள்ளவென்றால் பத்தியங்க ளில்லையப்பா குணமுடனே வண்மையுள்ள பதார்த்தமெல்லாம், தள்ளவே போகாது சதாகாலந்தான் தானியி லுண்டவர்க்குப் பலமேழான விள்ளவே யுண்டாகுங் குளிகையப்பா, விண்டலமு மண்டலமு மிடங்கொள்ளாது, உள்ளபடி யிருக்குளிகை யார்தான் செய்வார் உத்தமனே கருவாளி செய்வான்பாரே. 266

போகர் அஷ்டகிரி பர்வதங் கண்டது

பாரப்பா வின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாங்கான மகமேரு கிழகேயப்பா, நேருகத் தானிருக்கும் பர்வதந்தான் நேர்மையுள்ள வஷ்டகிரி யென்பார்சித்தார், சார்வாக யானும்ல்லோ குளிகையிட்டு சட்டமுடன் சீனபதியேகி, காரான கதிரோனின் வனமுந்தாண்டி கடினமுடன் மலையோரம் சென்றேன்தானே. 267

சென்றேனே யடிவாரத் தருகிலப்பா திரளான கோடிமுனி சித்தருண்டு, குன்றினிடம் உட்சென்றேன் யானுமங்கே குறிப்பான குத்துக்கால் ஒன்றுகண்டேன், பற்றியெனும் பெருச்சாளி வாகனத்தில் பாங்குடனே கணபதியும் வீற்றிருக்க, வென்றிடவே குத்துக்கல் பிள்ளையாற வேண்டினேன் போகரிஷி வேண்டினேனே. 268

கணபதி சமாதி கண்டது

வேண்டியே நிற்கையிலே கணபதிதானும் விருப்பமுடன் போகரைதான் வளப்பங்கேட்டார், தாண்டியே வளமெல்லாந் தான்கடந்து தமையுடன் வறுவதற்கு நீதியுண்டோ, பூண்டமன துறுதியினால் வந்தாய்நீயும், பூலோக யானிடனும் வரலாமோதான், மாண்டுமே போவதற்கு சித்தர்தாமும், மன்னவனே தான்சரிப்பார் பெருமைபாரே. 269

பாரேதான் என்றலுமே கணபதிதானும் பாங்குடனே போகரிஷி திடுக்கிட்டேங்கி, நேரேதான் கணதியைச் சாஷ்டாங்கித்து நிலைமைபெற சுவாமிஎனக் கெதியே

தென்ன, சாரவே என்மீதில் பட்சம்வைத்துச் சாங்மமுடன் எந்தனுக்கு உபதேசித்து, சூரனா மிருக்குமிடங் காணவென்று சுந்தரரும் வாக்களித்தார் சூட்சந்தானே. 269

சூட்சமுடனுபதேச மருளும்பெற்று சுடரொளியாம் பத்மாதூரன் தனையுங்காண, தாட்சியுடனிரண்டாங்கால் வரையுமேறி தன்மையுடன் முதற்கோபுர வாசலின் நேன், காட்சியுடன் சூரனது ஸ்தலமுங் கண்டேன், கைலாச சட்டமுனி சமாதிகண்டேன், மாட்சியுடன் கைலாச முனிதானங்கே மார்க்கமுடன் சமாதிகிலை யறிந்திட்டேனே. 270

அறிந்திட்டேன் சட்டமுனி பாதங்காண அவ்விடத்தில் சிலநேரம் நின்றேன்யானும், அறிந்திடவே சித்தர் முனி கோடாகோடி தகைமையுடன் கொலுக்கூட மங்கிருந்தார், செரிந்திடவே யடியேனைக் கண்டபோது சேனைதிரள் கூட்டமுடன் கிட்டிவந்தார், புரிந்திடவே சிறுபாலா எங்கேவந்தீர் புதுமையுடன் கேட்கலுற்றற் சித்தர்தாமே. 271

தாமான சித்தர்முனி கேட்கும்போது சாங்கமுடன் காலாங்கி தனைநினைந்து, வாமமுடன் குருசாமி காலாங்கி தம்மை வளமையுடன் தானினைத்துத் துதிக்கலுற்றேன், ஓமெனவே நாதாக்கள் கேள்விக்கல்லோ உத்தமனு மடியேனுங் கால்நடுங்கி, சாமெனவே சீனபதி தன்னில் யானும் சட்டமுடன் குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே.

வந்திட்டேனென்றலுமே சித்தர்தாமும் வணக்கமுடனிரண்டாங்கால் வரையிற்கொண்டு, முந்திட்டு மூலரிட பாதங்காண முனையான சமாதியிடம் நிற்கும்போது, கந்திட்ட தேவரிஷிக் கொப்பாஞ்சித்தர் கருவான திருவாசற் படிக்கார்ப்பார்கள், தந்திட்ட வாசலது திறக்கவேன்று காட்சியுடன் தேவரிஷி வினவிட்டாரே. 273

வினவையிலே சமாதியது தான்திறந்து வேகமுடன் வசரிரி வாக்குண்டாச்சு, தினகரன்றன் ஞொளிபோலே வடிவங்கண்டேன் திகழான சட்டமுனி தன்னைக்கண்டேன், மனமுருகி என்மீதில் கிருபைவைத்து மாட்சியுடன் ஞானோப தேசஞ்சொன்றார், அனல்கண்ட மெழுகதுபோல் நெஞ்சுந்தானும் அப்பனே மனமுருகி வழந்திட்டேனே. 274

வழந்திட்ட போதையிலே சட்டர்தாமும் வகையுடனே வாக்களித்தார் அடியேனுக்கு, தொழுதிட்ட பாலாநீ சினந்தனில் தோற்றமுடன் குளிகையது வாய்ப்பூண்டு, கழுகுடனே வல்லூறு பறந்தாற்போல கருணை பெற ஞெந்தனிடங் காணவந்தீர், தழுவினே சித்தரும்மை கண்டுப் பேசி தாரணியிற் கல்லாச் சபிப்பார்தானே. 275

தானான சித்தருட ஊவுகாணீர் தாரணியில் ரிஷி முனிவர் மர்மங்கோடி, வேனாக நல்லவர்போல் நேசிப்பார்கள் விருதாவாய் வாதுமிகப் பேசியல்லோ, கோனாக குருநிந்தை கூறுவார்கள் குடிகெடுக்குஞ் சித்தருண்டு குவலயத்தில், தேனான வழர்மது ஈவாரப்பா தெரியாமல் கருவழியாற் கொல்லுவாரே. 276

கொல்லுவா ரவர்கள்பதி செல்லவேண்டாம் கொடியுடையுஞ் சித்தர்ப்பா கோடியுண்டு, வெல்லவே சமாதியிடம் தானழைப்பார் விருது மிகப் பேசியல்லோ சாபம் வார், செல்லவே ஞானத்தின் வழிகேட்பார்கள் சேருன முப்பூவின் மார்க்கங்கேட்பார், புல்லவே நாதத்தின் முறை கேட்பார் புகழான உருக்கினத்தின் திடங்கேட்பாரே.

கேட்கையிலே தூரநின்று வார்த்தைகேளு கெடியான கும்பகத்தி லிருந்துகொண்டு, நீட்டமுடன் வனாகத்தை மேலேநோக்கி நெடுந்தூரங் காணிந்து ஊணிப்பாரு, பூட்கமல லட்சுமியும் பொருந்தி நிற்பாள் புமழான விசுத்தியிலே யேறிப்பாரு, தாட்கமலத் தாள்திறந்து யோகம் பார்த்துச் சதா கர்லந் தாரணியி லகுவாய் வாழே. 278

வாழுவென்றால் வெகு கோடி காலம் வாழ்வாய் வாகான கற்பமது தெரிந்துகொண்டு, நீழவே காயசித்தி மாயசித்தி நெடுங்காலம் தானறிந்து நிலைத்துவாழ, மாழவே யோக நிலை யறியவேண்டும் மகத்தான விசுத்தினை சுழுத்தியிலேமாட்டி, சாமழவே சடாகூரத்தை மேலே நோக்கு-சதானத்தங் கணபதியை பூசிப்பாயே, 279

பூசிக்கக் கணபதியுங் கந்தன்தானும் புகழாக வாணியுடன் மனமுவந்து, நேசித்து வாலையுடன் நிருபிதன்னை நேர்மையுடன் கண்டறிந்து நிச்சயித்து, ஆசையுடன் பிரமான லாகிரிதன்னில் அப்பனே விசுத்தியிலிருந்து கொண்டு காசையென்னும் பொன்னாசை தனைமறந்து காசினியில் சித்தனைப்போல் வாழலாமே. 280

சித்தான சித்தனைப்போல் வாழுவென்றால் செகதலத்திலின்னமுண்டு காட்சியப்பா, கத்தாஎம்பிர்மாவின் பதியைக்காண பகருகிறேன் முன்றாங்கால் வரைதானப்பா, முத்தமுடன் நீர்சென்று பார்த்து வந்தால் மோசமில்லை இன்னம் வெகு கெவினியாவாய், சுத்தமுடன் கைலாச நாதர்தாமும் சூட்சமுடன் ருமுரைத்தார் திரும்பினேனே.

பிரமசமாதி கண்டது

திரும்பியே குளிகையது விண்டுகொண்டு தீரமுட னடியேனு மேலேசென்றேன், குரும்பான சித்தர்களா நேக போர்கள் கூடியே வெகுபோர்கள் இருந்தாரப்பா, இரும்பான சித்தர்ப்பா யானும் கண்டேன் எழிலாக எந்தனையு

பாரென்றார்கள், சுருப்புடனே காலாங்கி தனைநினைந்து
துரிதமுடன் போகரென்று வசனித்தேனே. 282

வசனித்த போதையிலே வடியேன்மீது வாசுடனே
கனிகூர்ந்து கூறலுற்றார், துசனித்து சமாதியிடம்
கொண்டுசென்றார், தோற்றமுடன் பிரமாவின் வாசல்
கண்டேன், நிசமுடனே கோட்டைக்குள் சுரங்கம் கண்
டேன் நெடிதான சுரங்கத்தின் வழியைக்கண்டேன், புஜ
முடைய கிங்கிலிய ருயிரம்பேர் புனிதமுடன் கொலுவி
ருந்தார் ரிஷிகள் தாமே. 283

தாமான ரிஷிமுன்னே சென்றேன்யானும் சதகோடி
சூரியர்போல் சமாதிக்குள்ளே, பூமாமும் பிரமாவு முள்ளி
ருந்து பிரியமுடன் எந்தனிடம் வார்த்தைசொன்னார்,
காமான மாகவல்லோ வடியேன்தானும் கைகட்டி முன்
னின்று வார்த்தைசொன்னேன், தேவான பிரமாவு மெந்த
னுக்கு தெளிவாக தானுரைத்தார் பிரமந்தானே. 284

பிராமன் சாமியார் எந்தன்மீது பிரியமுடன் பட்சமுற்
றுக் கேட்கும்போது, திரமுடனே வடியேனுங் கால்நடுங்
கித் தெளிவாக யானுரைத்தேன் கோடிவண்ணம், பரமா
னங்கண்டால்லோ குளிகை பூண்டு பட்சமுடன் தமதி
டத்தில் வந்தேன்சாமி சிரங்குவித்து நமஸ்கார மிகவுஞ்
செய்து திடமுடனே உத்தாரங் கேட்டிட்டானே. 285

கேட்டேனே பிரமாவு மனமுவந்து கிருபையுடன் எந்
தனுக்கு வழியுஞ்சொன்னார், நோட்டமுடன் சீனபதி
தேசத்தார்க்கு நுணுக்கமுள்ள வதீதமென்ற வித்தை
தன்னை, தோட்டமுடன் உளவுமுதல் எல்லாஞ்சொல்லி
தேசத்தில் சித்துயென்ற மர்மந்தன்னை, காட்டியே விட்ட
தொரு வண்மைஎல்லாங் கண்டாரே யாமனால் சபிப்பார்
காணே. 286

காணவே லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப் போகும் கைலா
சங் காணுவதும் சூட்சமாகும், நாணவே நாதாக்கள்
கைமறைப்பை நாட்டமுடன் கொட்டிவிட்டாய் கோடா
கோடி, மாணவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்
தான தேசமெல்லாஞ் சிந்திவந்தீர், வேணவே வினோத
மென்ற கருவியெல்லாம் வெட்டவெளி பாழாகி வீணாய்ப்
போச்சே. 287

போச்சென்று விடுக்காதே புண்ணியாகேள் புகலு
கிறேன் நாலாங்கால் வரைதானப்பா, மாச்சென்ற வியா
சர்முனி சமாதியுண்டு மகாகோடி ரிஷிகளெல்லா மங்கி
ருப்பார், ஆச்சரிய மானதொரு மகிமையுண்டு அதுக்கப்
பால் னெனைவனந் தானுமுண்டு, பாச்சலென்ற தபகோடி
ரிஷிகளப்பா பாரவனந் தனிவிருப்பார் சொல்லொண்
னாதே. 288

சொல்லவென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை சோதி
யுடன் மலைமீது தோற்றங்காணும், வெல்லவே சோதிரிஷி
வியாசாதானும் வினோதமுட னங்கிருப்பார் கொலுக்
கூடந்தான், புல்லவே சித்தர்களின் கூட்டவர்க்கம்
பூலோக மிடங்கொள்ளாத தீதமெத்த, பல்லவே கொங்
கணரின் கூட்டத்தார்கள் பகரவே முடியாது பண்ப
தாமே. 289

பண்பான நாலுபக்கம் கோட்டைவாசல் பளிங்கு
மணி மண்டபங்க ளங்குண்டு, திண்பான தடாகங்கள்
குகைகளுண்டு திடமான குண்ணுகளில் தவசிருப்பார்,
பண்பான தபசியிடம் யானுஞ்சென்றேன் கருத்துடனே
சித்தரெல்லா மெனைக்கண்டார்கள், வண்புடனே யடி
யேனும் தான்பணிந்து வணக்கமுடன் குருவணக்கமோ
திட்டேனே. 290

ஓதவே காலாங்கி தனைநினைந்தேன் உத்தமனே யடி
யேனும் வார்த்தை சொன்னேன், நீதமுடன் யானுரைத்த
மொழியுங்கேட்டு நிலத்திலங்கும் வியாசர்முனி யாரென்
ருரே, வேதமு நின்றினதோர் மொழியைக்கேட்டு வேக
முடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன், போதமுடன் எந்த
தனுக்கு வேதயாகும் புகட்டினார் வேதரிஷி புகலத்தானே.

புகலவே வேதத்தின் சூட்சாசூட்சம் புகழான வஷ்ட
கர்மம் யாகமெல்லாம், நிகலவே யோகத்தின் மார்க்கந்
தானும் நொடிதான குருபாத சேஷமந்திரம், சகலவே
சூக்குமத்தின் சூட்சாசூட்சம் தசாங்கமுடன் மேலேறி நிற்
கலாகும், அகலவே பரவொளியைக் காணலாகும் அப்
பனே சேகரத்தி லிருக்கலாமே 292

இருக்கலா மஞ்சாங்கால் வரைதானாகும் எழிலான
கோட்டையது ருத்திரகோட்டை, பெருக்கமுடன் காணு
குகைகளுண்டு பேரூன சில்லாறு தீயானுண்டு, சருக்க
மெனும் நாதாக்கள் சங்கமுண்டு சாயுச்சிய பதவியென்
றுஞ் சொல்லலாகும், குருக்கதனில் ரசக்கிணறுகோம
யுண்டு குருவான ஈசுரன்றன் விந்துவாமே. 293

விந்தான மரசதுதான் பொங்கிப்பொங்கி விசை
யுடனே தீயாற்றில் பாயும்போது, தொந்தமுடன்
காணற்றி னேரமப்பா துறைமுகத்தில் சத்திபென்ற
கெந்தியுண்டு, விந்துடனே சத்தியதுசேர்ந்துக் கொண்டு
வீராதி தீயாற்றி னக்கினியாலே, சந்தமுட னுறவாகி
சிவப்புமாகி சார்பாகச் செண்ணிரஞ் செனிக்குந்தானே. 294

செனித்ததொரு செண்ணிரஞ் சொல்லப்போமோ திற
மான சித்தர்முனி ரிஷிகள்காவல் பனித்தடங்கண் வேக
மது வதிகம் கொண்டு பாரிலே முப்பூவைப் போலே

பூர்த்து, தனியாகக் காரமுடன் வீறுகண்டு தாக்கான
செம்பினிட கோட்டைஎல்லாம், வணிகனைப்போல் பழுத்
மிதுக வீறுகொண்டு, வாகான தங்கமது போலே
காணும், கனியான கோட்டையெல்லாந் தங்கமாகும்
கதிரொன்போல் பிரகாசம் காணும்பாரே. 295

காணுமே நாதாக்கள் சித்துதாமும் காட்டினார்
மகிமைகள் மெத்தவுண்டு, தோணவே வரைக்குள்ளே
சொல்லும்போது துறையான சமாதிகமும் கண்டுசென்
றேன், வேணவே ருத்தினார் சமதிபக்கம் விட்டார்க
ளெந்தனையு முனிவர்தானும், நாணவே யடியேனும்
காலாங்கிதம்மை நலமுடனே தாள்பணந்து நவின்றிட்
டேனே. 296

நவின்றிட்டேன் ருத்திரர் சமதிபக்கம் நயமுடனே
தலைவாசல் நிற்கும்போது, துவின்றிட்ட சமாதியது தாள்
திறக்க துலங்கவே ருத்திரனார் குருவைக்கண்டேன்,
புவின்றிட்ட திருமுகத்தைப் பார்க்கும்போது பொலி
வான சோதியொளி மின்னல்போலாம், கவின்றிட்ட தேக
மது கூச்சலிட்டு கண்காண சோதிதன்னில் சொக்கிப்
போச்சே. 297

போகையிலே ருத்திரலுங் கண்டுஎன்னைப் பொற்
புடனே மனதிரங்கி யெனையாரென்ன, சாகமுடன்
காலாங்கி சீஷனென்றேன் சட்டமுடன் சொல்லுகையில்
ருத்திரர்தாமும், பாகமுடலுந்தனுக்கு வரமுமீயந்தார் பட்ச
முடன் வரம்பெற்று சித்தர்பக்கம், சோகமுட நிற்கையில்
சித்தர்தாமும் சோதித்து மலைபோகச் சொன்னார்தாமே.

சொன்னவுட னடியேனுங் குளிகைபூண்டு சோதித்து
மலைமீதில் சென்றபோது, அன்னமெனும் பட்சியைநான்
கண்டேனங்கே அன்புடனே வன்னமது கண்டபோது,
நன்னமையா எந்தனுக்கு வன்னந்தானும் நலமுடனே ருத்
திரர் மகிமைதன்னை, பன்னயமாய் தாமமுடிரைத்து எந்
தன்னைப் பட்சமுடன் துமுகேற்றிப் போகலாச்சே. 299

முதுகின்மே லெத்தனையு மேற்றிக்கொண்டு முனை
யான மலைமுகவில் கொண்டுசெல்ல, கதும்புடனே யானு
மங்கே யிறங்கினேன்யான் கதிரவனார்தோற்றமது காண
வில்லை, உதும்பான விருள்முடி பனிகள் நிற்கும் உயர்ந்த
மலை சுற்றிலுமே சித்தரப்பா, ததும்பலுடன் நிற்கிறதைக்
கண்டேன்யானும் தாடகையாள் சமாதியது சொன்னார்
தாமே. 300

தாடகையாள் சமாதி

சொன்னாரே தாடகையாள் சமதிதன்னை சொருப
மென்ற சூக்குமத்தைக் காணவென்று, நன்னயமா யாரூங்

யான்சென்று நிற்கும்போது, வன்னமது வாய்திறந்து
கூற்றிறங்கே வளமையுடன் தாடகையின் மார்க்கந்
தன்னை, பின்னமிலா தானுரைத்த தெந்தனுக்கு விகற்ப
முட னுரைத்திடவே மயங்கினேனே. 301

மயங்கினேன் காலாங்கிதனை நினைந்தேன் மாற்க
முடன் ராவணன்றன் ரணக்களத்தில், தயங்கமுடன்
தாடகையில் பங்கங்கெட்டுத் தாரணியில் சமாதியது
பூண்டபோது, தயங்கமுட னஷ்டகிரி பர்வதத்தில் ருப
முடன் தாடகையாள் சமாதிகண்டேன், பயங்கியே மேல்
வரையிற் சென்றுபோனேன் தாக்கான சித்தர்ப்பனை
கண்டேன்யானே. 302

கண்டேனே பலகோடி ரிஷிகள்மார்க்கம் கருத்திலே
தானினைந்து பூசித்தேதான், மண்டலங்கள் சுற்றியல்லோ
குளிகைகொண்டு மானிலத்தில் வெகுகோடி வதிசயங்கள்
மண்டலங்கள் விண்டலங்கள் முழுதுஞ்சுற்றி தாரணியில்
குளிகைகொண்டு பறந்தேன்யானும், பண்புடனே சமாதி
புரம் சுற்றிவந்தேன், பாரினிலே தாடகையாள் கதை
கேட்டேனே. 303

கேட்டவுடனே முரங்கால் வரைதானப்பா கெடியாக
மேல்வரை சென்றபோது, நீட்டமுடன் சடாயு வனமங்கே
கண்டேன் நேரானவான முகத்தில் வீரபத்திரன், வாட்ட
முடன் சமாதியது தன்னைக்கண்டேன் வளமான தாள்
வாசல் பூட்டிருக்கும், கூட்டமெனும் ராட்சதர்கள்
ஆதகூட்டம் பெருமையுடன் சமாதியிடம் நிற்பார்பாரே.

பார்க்கையிலே வீரபத்திரன் சமாதிகானும் பாங்
குடனே வயிரக்கல் பச்சைக்கல்லாம், தீர்க்கமுடன் சமாதி
யது திறக்கவென்றால் திறளான காவலுடன் திறக்க
வேண்டும், மூர்க்கமுடன் ராட்சதர்கள் முன்னேநின்று
முடிசாய்த்து கரங்குவித்து வணங்கிநிற்பார், ஆர்க்கவே
போகாது முனிகளாலும் வஷ்டகிரிபர்வத்தின் மகிமை
தானே. 305

மகிமையுடன் வீரபத்திரன் சமதிதன்னில் மதிப்
புடனே ஓங்காரச் சத்தம்கேட்டேன், பகிரதனும் சீஷவர்க்
கம் பக்கம்நின்றார் பரிவான வீரபத்திரன் வார்த்தைசொல்
வார், சகிதமுட னுத்தாரஞ் சொன்னாரங்கே சட்டமுனி
பக்கமது சமாதியுண்டு, துவிதமுடன் எந்தனுக்கு ஞான
மார்க்கம் துப்புரவாய் போதித்தார் ரிஷிகள் தாமே. 306

தாமேதான் போதனைகள் யாவுங்கேட்டு சாங்கமுடன்
எட்டாங்கால் தன்னிற்சென்றேன், வேமேதான் மேல்வரை
சென்றபோது வியர்வான ருத்திரகாலன் தவசிருப்பான்,

தாமேதான் தவநிலையைக் கண்டபோது சாஸ்டாங்கம் தாள்பணிந்து கரங்குவித்து, நாமமுட காலாங்கிதனை நினைந்து நாதரிஷி பதாம்புயத்தை நாடினேனே. 307

நாடினேன் ருத்திரகாலன் றன்னைத்தானும் நாட்டமுடன் கண்டல்லோ தெரிசித்தேதான், தேடியே யவர்பாதம் தொழுதுநின்று தீரமுடன்காலனெதிர் நின்றேன் யானும், வாடியே நின்று வென்னைக் காலன்தானு மதிப்புடனே சிறுபாலா யாரென்றார்கள், கூடியே போகரிஷி யடியேன்தானும் குளிகையிட்டுவாஷ்டகிரி காணலாச்சே

காணவே வஷ்டகிரி தன்னில்நின்றேன் கைலாசமிதற் கீடு சொல்லப்போமோ, காணவே காலனவன் சமாதிபக்கம் நாதாக்கள் கோடிபேர் தவசிடுப்பார், வேணபடி வுபசார மதிகங்காட்டும் வெழிலான காவனிட வத்தமெத்த, மாணவே காந்தமென்ற கோட்டையுண்டு மகத்தான சித்தர்களோ சொல்லப்போமோ. 309

சொல்லவென்றால் காஞ்சனமா மலையிற்குள்ளே கூட ரொளிபோல் சித்தொருவர் யிருப்பாரங்கே, நல்லதொரு சமாதியது வஞ்சனக்கல் நலமான வஞ்சனத்தினுள் ளிருந்து, புல்லவேலோகத்தி னதிசயத்தைப் புகட்டுவார் முனிவர்க்கும் சித்தருக்கும், சொல்லவே, செந்தூரக் காடொன்றுண்டு செகத்தினி லீசனன்றி காணுர்தாமே.

காணவென்ற லின்னம்வெகு வதிசயங்கள் கண்டேனே கல்லென்ற வென்னைக்கல்லில், மாணவே வுள்ளிருக்கும் ரவைதானப்பா மண்டலத்தில் கண்டதில்லை மாந்தரங்கே, தோணவே பிரகாசமானசோதி கூடரொளிப்பால் வயிரக்கல் கூறப்போமோ, நீணவே நாதாக்கள் காண்பதல்லால் நீணிலத்தில் சாமிகட்கு கிட்டாதன்றே. 311

அன்றான சடாயுவுட வனத்தில்காணும் அதிகாயன் சமாதியது யிருக்கக்கண்டேன், தன்றான சமாதிமுன்னே நின்றபோது தயவுள்ளவதிகாயன் வாக்குரைத்தார், குன்றனமலைதேடி குகைகள் தேடி குளிகைகொண்டு மலையேறி வந்ததென்ன, நன்றாக என்னையுந்தான் கேட்டபோது நலமுடனே யானுரைத்த வண்மைகேளே. 312

கேட்டவுட னடியேனுங்கிருபையோடு க்வனமுடன் காலாங்கி நாதர்தம்மை, நீட்டமுடன் தானினைந்து கூறலுற்றேன் நெடுந்தூரம் ருத்திரனாகாலனுக்கு வாட்டமுடன்ஷ்டகிரி காணவென்று வாசுடனே மலையேறி வந்தேனென்ன, மாட்டிமையாய் ருத்திரனார் யெந்தனுக்கு மசிழ்ச்சியுட னுபதேசஞ் சொன்னுர்தாமே. 313

சொன்னவுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு கூற்றியே பார்த்து மங்கேயிருந்தபோது, மன்னமூரிச்சந்திரன் பாட்டன்தானும் மகபதியான் கொலுக்கூட சமாதி தன்னை, பன்னவே பார்க்குகைக்கு வருகிற்சென்றேன் பாராளுஞ் சமாதியிலே வாக்குண்டாச்சு, நன்னயமா எந்தனுக்கு ஞானோபதேசம் நவின்றிட்டார் ராஜமன்னர் நவின்றிட்டாரே. 314

போகர்மோடிவித்தை

நவிலவே வினோதமென்ற வித்தைதானும் நாதாக்கள் செய்ததில்லை நாட்டிலேதான், புவியுடனே காலாங்கி நாதர்பாதம் புகழ்ச்சியுடன் தான் வணங்கி சாற்றலுற்றேன், பவிமதிசந்திரன்போல் காரந்தன்னை பக்குவமாய்தான் பொரித்து முட்டைபோல், குவியலுடன் சீவிவளவதாக கொற்லவனே முட்டைபோ லெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவே முட்டை தனை யெடுத்துக்கொண்டு கோபாலா சொல்லுகிறேன் குறிப்பாய்கேளு, விள்ளவே வாயிரம்பேர் கூட்டத்தார்கள் விருப்பமுடன் றுன்பார்த்துகளிப்புற்றலேங்க, மெல்லவே மணல்தனை பூமிதன்னில் மேன்மையுடன் கொட்டியே மேடைசெய்து, பள்ளமதாய் குறியொன்று நடுமையத்தில் பாங்குடனே தான் பரவலாகச் செய்யே. 316

செய்துமே செனங்களெல்லாம் பார்த்துயேங்க சிறப்புடனே பொரிாரமென்னு முட்டை, கைதனிலே தானெடுத்து மைந்தாபாரு கருவாக முட்டைதனை எடுத்துக் கொண்டு, வெய்தமுடன் மந்திரங்கள் மிகவுங்கூறி வேதாந்த தாய்தனையே மனதிலுன்னி, பக்குவமாய் முட்டைதனை மணலிற் பரவி பட்சமுடன் சலமதனை விட்டிடாயோ. 317

விட்டமுடன் முட்டையது கரைந்துபோகும் வேகமுடன் காரமது வொன்றுங்காணார், சட்டமுன் மெய்யான முட்டைதன்னை சார்பாக கூப்பிடி தூரமப்பா, தட்டாமல் மண்மறைவில் புதைத்துபோடு தாரணியில் ஒருவர்க்குந் தெரியவேண்டாம், திட்டமுடன் சீஷனைக் கொண்டெடுக்கச் சொல்லு தீரமுடன்றனெடுத்து தருவான்பாரே.

தருகையிலே சனங்களெல்ல மிகநடுங்கி தாரணியிலி வர்போல சித்தனுண்டோ, கருமான மிகவறிந்த சித்து தாமும் காசினியில் மாந்திரிகனிவனென்பார்கள், உரு தெரியாமையுடையராச யோகன்வுலகத்தில் சித்தனிவன் வசியராஜன், பெருமை புகழ்படைத்தொரு தீரனாகும் பேருலகில் சித்தனைப் போலுருகாராரே. 319

காணாமல் செனங்களெல்லா மிகத்தவிப்பார் கண்ட வர்கள் விண்டவர்கள் யாருமில்லை, தோணாமல் கருவான முட்டை எங்கே தோற்றமுடன் கண்டோமே கண்ணிற் காணோம், வீணாகப் பேசியல்லோ மாந்தரெல்லாம் விருதா வாய்தாறுமாராய் புத்திகெட்டு, நாணமுடனிறந்தேங்கி நடுக்கமுற்று நாதாக்கள் மாயவலை சிக்கினாரே. 320

சிக்கவே முட்டைதனை யாருங்காணாச் சிறப்புடனே தானெடுத்து காண்பித்தேதான் தக்கவே மந்திரங்க ளொன்று சொல்லிச் சார்புடனே கைமறைப்பு வதீதஞ் செய்வார், சொக்கவே மறைப்பெல்லாஞ் சூட்சமாக சூட் டினேன் மாந்தற்கு முறைத்தோம்யாமும், நிக்கவேலோ கத்தில் கைமறைப்பு நிசமான வித்தை போலாகுந்தானே.

கெச்சக்காய் கோட்டையிடிப்பது

தானான கழற்சிக்காய் வாயிரந்தான் ச த மு ட னே லோகமது பொடியைமைந்தா, வேனான பொடிதனிலே மைபோலாட்டி வி ரு ப் ப மு ட ன் பழச்சாற்றலரைத்து மைந்தா, கோணான குருபரனைத் தனைநினைந்து குமுறவே கழற்சிக்காய் மேலேபூசி, பாணான ரவிதனிலேகாயவைத்து பாங்குடனே கோட்டையது கட்டிடாயே. 322

கட்டவென்றால் கழற்சிக்காய் கோட்டையாகும் கரு வானகரர்மது குச்சிக்கேற்றி, திட்டமுடன் குச்சிதன் னால் கோட்டைதன்னை திறமுடனே தானடிக்கலைந்து போகும், மட்டமென்ற மண்மேலே ஓடிப் பாயுமகத்தான கழற்சிக்காய் கிட்டிக்காணும், பட்டவுடன் காந்தமது தானிழுக்கு மகத்தான சித்துயிது வதிதந்தானே. 323

அத்தமென்ற வித்தையது யாருங்காணார் ஆச்சரியக் கொம்புக்குள் காந்த வித்தை, கத்தமென்ற காந்தத்தால் சகலசித்தும் கருவாகவாடுதற்கு சாணியாகும், தத்த மென்ற கருவானி கண்பார்பாரு சூட்சாதி சூட்சத்தைக் காணன்மாதே. 324

மாடான மாடுகள் தான் சண்டிமாடு மானிலத்தில் காண்பதுவுமருமைமெத்த, கோடான கோடி முனிரிஷி கள் வேதை குவலயத்தில் கூறவுந்தான் முடியாதப்பா, பாடான வின்னமொரு கருமானங்கேள் பா டு கி றே ன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, நீடான முட்டையது காற் றில்போக நீணிலத்தில் பறப்பதற்கு வினோதங்கேளே.

கோழிமுட்டை ஆகாயம்பறக்க

கேட்கவேவுனோதமென்ற வித்தைசொல்வேன் கெவ னமுடன் கருவாளியானால்வேளு நீட்கமுடன் முட்டை தனில் கதிர்சில்லாக்கி நீடான பனிசலத்தை பதற்குள் தாக்கு, நாட்கமலசெந்தாமும் பூரசத்தை நளினமுடன்ற னெடுத்து வுளுந்துசீலை, ஆக்கமுடன்வலுவ கத்தான மைத்து அப்பனே ரவிதனிலே வைத்திடாயே. 327

வைக்கவே கதரெளின் சுடரினாலே வாகான முட்டைக்குள்ளிருந்த நீரும், மெய்க்கவே சுண்டர்கண்ட போதேயப்பா மெலெழும்பி முட்டையது பறக்கும்பாரு, மாய்க்கவே பூமிவிட்டுப் பறக்கும்போது மேன்மை யுடன் மாந்தரெல்லாம் நடுங்குவார்கள், செய்க்கவே வாச் சரியமிந்தப்பே க்கு செகத்தில் கிட்டாது சிவயோகிக்கே.

யோகியென்றால் ஞானத்தின் மகிமைவேண்டும் யோசனைகள் மிகவேண்டும் வாசிவேண்டும், போகமென்ற மாய்கைதனை விட்டொழிக்கப் பொருமையுடன் சிவ யோகம் காணவேண்டும், பாகமது யெப்போதும் கைவிடாமல் பார்த்திப்பனே செய்குபவன் யோகியாவான், சாகமுடன் ாலாங்கிதனைநினைந்து சாற்றினேன் போக ரிஷி பாய்ந்தானே. 329

முனைக்கீரை வித்தை

பண்பான வித்தையது சாற்றக்கேளு பாரினிலே மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கண்பானயீசலுமாக காலாகும் கருவான புத்தீசல்தானெடுத்து, நண்பான பனைக்குள் சில்லுபோட்டு நலமுடனே குழித்தயில மிறக் கிக்கொண்டு, தின்பான தயிலமதில் கீறைவித்தை தெளிவுடனே முட்டைக்குள் ளுறப்போடோ. 330

போட்டுமே மண்டலந்தான் சென்றபோது பெருமை யுடன்றெடுத்து மைந்தாபாரு, வாட்டமுடன் சீஷவர்க்க மிகவழைத்து வா கு ட னே போசனங்களுண்பதற்கு, கூட்டமுடன் சித்தர்முனி நாதர்கூட்டம் குறிப்புடனே யாயிரம்பேர சூழந்திருக்க, வாட்டமுடன் மணலதனைக் கொட்டிமைந்தா பட்சமுடன் விரைதனையே தெளித்தி டாயே. 331

தெளித்தவுடன் சலமதனை விட்டுமைந்தா தேற்ற முடன் யிருசாப் பொழுதில்தானும், நெளித்துமேவிரை யெல்லா முனைகிளம்பி நேர்புடனே சிறுசெடியாமங்குலந் தான் களிப்புடனே சித்தர்முனி ரிஷிகளுக்கு கண்கொள் ளாக் காட்சியுடன் கருவுமாகும், துளிர்ப்புடைய கீறை வித்தை சொல்வார்தான் சுந்தரனே போகரிஷி சொல்லிட டேனே. 332

இருசவசியம்

சொல்லவே வசியமொன்று சொல்லக்கேளு தூரியின்
றன்வடவேருக் காப்புக்கட்டி, வெல்லவே முட்பொலியுந்
தான்கொடுத்து வேதாந்தத் தாய்தனையே மனதிலுன்னி
சொல்லவே தலைப்பிள்ளை மஞ்சத்தானும் சிறப்பானகருங்
கொன்றைவட வேர்தானும், கொல்லனுட முலிதன்வட
வேர்தானும் கூருளபேய்மிரட்டி வடவேர்தாமே. 333

தாமான கருவாலி வடவேர்தானும் சார்பான வெள்
ளெருக்கன் வடவேர்தானும், கோமான கண்ணனிடவேர்
தானும் குறிப்பான வழிஞ்சியிடவடவேர்தானும், வாமான
காட்டத்தி வடவேர்தானும் வாகானபிராயானிட வடவேர்
தானும், தாமானகுமிழினிட வடவேர்தானும் துப்புறவாய்
மேனியிட வடவேர்தாமே. 334

வடவான வேறுடனே ஒன்றாய்க்கூட்டி வளமையுடன்
பெரும்பாண்டந் தன்னிலிட்டு, குடவான பானைக்கு
துவாரமிட்டுக் கொப்பெனவே வேறெல்லாம் பாண்டத்
திட்டு, திடமான சீலையது வலுவாய்செய்து தேற்றமுடன்
குழித்தயிலம் வாங்கியேதான், தடமான தயிலமதை
எடுத்துமைந்தா தாக்குடனே கலசத்தில் வைத்திடாயே.

அடைத்துமே தயிலமதை யுரைக்கக்கேளு அப்பனே
சுழல்வண்டு பூதவண்டு, படையான குழியானை மரவட்
டைதானும் பாகமுடன் செவ்வட்டை மரவுணிதானப்பா,
கடையான தாம்பலமாம் பூச்சிதானும் கருவான வல்லூறு
பிச்சதானும், கடையான செம்போத்து பிச்சதானும்
சார்வான தேவாங்கு பிச்சதானே. 336

பிச்சான பச்சோணன் பிச்சதானும் பிரானவார்த்தை
யுட பிச்சதானும் மச்சான சாரையுட பிச்சதானும் மகத்
தான மயிலினுட பிச்சதானும் கச்சான கரும்பூனை பிச்ச
தானும் கருவானவெளவாலின் பிச்சதானும், பச்சான
பாம்பினிடபிச்சதானும் பாங்கான வாணையிடபிச்ச
மாமே. 337

ஆமேதானித்தனையு மொன்றாய்க்கூட்டி யப்பனே
முன்சொன்ன தயிலத்தாட்டி, வேமேதான் கபாலமென்ற
ஓட்டிலப்பா விருப்பமுடன் மைபிடித்துச் செப்பக்கேளு,
நாமேதான் சொன்னபடி மையின்மார்க்கம் நலமுடனே
பரணிடனில் பதனம்பண்ணு, போமேதான் நிர்வாணி
பூசைசெய்து பொங்கமுடனுருவேற்றி பூசிப்பாயே. 338

பூசித்து மைதனையே எடுத்துமைந்தா புகட்சிடன்
லாடமதில் திலகத்திட்டி, நேசித்து ராசரிட்டுச்சென்றாயா

னால் நேர்மையுடன் நினைத்ததெல்லாம் வசியமாகும், காசி
னியிலுன்னைப்போல் சித்தனுண்டோ கைலாசம்காணியது
வுனக்கேயாகும், வாசியுடன் யோகநிலை நின்றுகொண்டு
மகிழ்ச்சியுடன் சதாநித்தம் வாழலாமே. 339

இலங்கை வேந்தன் குளிகை

வாழவே வின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தான
விலங்கைபுரி வே. துன்பா, நீழவே தான்செய்த குளிகை
யப்பா நீணிலத்தில் மானிடர்க்கு கூறலாச்சு, தாழவே
செம்மண்ணும் பூமிதன்னில் தயவுடனே சென்றுமல்லோ
குழிதான்வெட்டி, ஆழவே குழிதனிலே ஈச்சம் வெல்லம்
அப்பனே வரவுவைக்கல் கலந்துபோடே. 340

போடவே யிராமுமுதும் சென்றபின்பு பொங்கமுடன்
காலையில் பார்த்தபோது, நீடவே பூநாகம் துழந்திருக்கும்
நெடிதான பூநாகமெடுத்து மைந்தா, வாடவே திரியாதே
பூநாகத்தை வாசுடனே தானெடுத்து மண்ணைப்போக்கி,
கூடவே புளிப்பென்ற மோறுதன்னால் குணமான மண்
ணையெல்லாம் போக்கிடாயே. 341

போக்கியபின் பூநாகமெடுத்துபாலா பொருமையுடன்
கெந்தியது சமனாய்ச்சேர்த்து, நோக்கமுடன் வாறுவகை
செயநீர்தன்னால் நொய்யவே தானரைப்பாய் நாலுசாமம்,
ஆக்கமுடன் பில்லையது லகுவாய்ச்செய்து அப்பனே ரவி
தனிலே காயவைத்து, ஊக்கமுடன் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
வுத்தமனே புடம்போடக் கறுப்புமாமே. 342

கருப்பான மருந்துக்கு நாலிலொன்று கருத்துடனே
காரமது பொரித்துப்போடு, தெருப்பான வச்சிரமாங்
குகையில்வைத்து தெளிமைவுடன் தானடைத்துச் சீலை
செய்து, நெருப்பான வச்சிரமா முலையில்வைத்து நேர்மை
யிடன்றானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, பொருப்பான ரவியது
தான் புகலப்போமோ பொன்னவனே யுனக்கீடாருலகில்
தானே. 343

தானவனே பூநாகச் செம்புதன்னால் தாரணியில் தீக
மென்ற வித்தைசெய்வார். வானவனுஞ் செயவரியான்
மானிலத்தில் வளமையுடனிப்பாகம் யாருஞ்சொல்வார்,
ஆனதினுலுந்தனுக்கு கருவுசொன்னேன் அப்பனே கரு
வுளவு வெளிவிடாதே, பானமெனும் பரணையது செய்து
பாலா பஞ்சமுடன் துத்தமதை நிறையலுத்தே. 344

ஊதியபின் மேல்திருவல் கொண்டுமுடி வுத்தமனே
சாதமதுவேகும்போது, தோத்தவே மத்தினடு சொருகிப்
போடு சுந்தரனையாறின பின்னெடுத்துப்பாரு, காத்திர
மாம் பரணையது திருவல் தன்னைப் பக்குவமாய்

தானெடுக்க சூதந்தானும், மாத்தமென்ற சத்துருவால் மடிந்துபின்னும் மாசற்றவெண்ணையது போலாம்பாரே.

பாரேதான் வெண்ணையதை யெடுத்துக்கொண்டு பாகமுடன் மத்தங்காய் வுள்ளழுத்தி, சாரமுடன் சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து சட்டமுடன் நான்கெருவில் புடத்தைப்போடு, தீரமுடன் ருனெடுத்துப் பார்க்கும்போது திறளான சூதமது கற்போலாகும், காரமது யின்னமுந்தானேறுதற்கு கருவாகச் சாரணையு மின்னமேற்றே. 346

ஏற்றயிலே யிப்படியே வஞ்சுபத்து யெழிலாக புடம்போடக் கட்டுப்போகும். சீற்றமென்ற மேற்கவசம்தன்னை நீக்கி சிறப்புடனே தானெடுக்கக் கல்லேயாகும் மாற்றமென்ற சூதத்தின் கல்லேயாகும் மார்க்கமுடன் கல்லான குளிகைதன்னை, கூற்றனென்னு மாதர்களைக் கூடுதற்கு கொற்றவனே முறைசொல்வேன் குறைசொல்வேனே. 347

குறையான குளிகைதனை யெடுத்துமைந்தா கோலமுடன்வாய்தனிலே யடைத்துக்கொண்டு, முறையான நாற்சாதி பெண்கள்தன்னை மூர்க்கமுடனணந்திடிலோ கோடிபெண்கள், திறமான மையலது நீங்கியேதான் தேசத்திலுணைக் கண்டால் நடுங்குவார்கள், சிறைநீக்கியணைவார்கள் மாதர்தாமும் சிறப்புடனே மன்மதன்போலீலைசெய்யே. 348

செய்வவென்றால் ஸ்ரீலீலை கிருஷ்ணலீலை செகதலத்தில் யாராலுமுடியாதப்பா, மெய்யான குளிகைதனை பதனம்பண்ணு மேதினியில் யாருக்கும் காட்டவேண்டாம் பொய்யா துளந்தனுட குளிகைமார்க்கம் பூதலத்தில்பெண்களெல்லாம் நடுங்குவார்கள், மைபூண்டு குளிகையது வாயிலிட்டு மார்க்கமுடன் கெவிளியைப்போல் நீயாவாயே.

ஆகவென்றால் குளிகையது செய்யவேண்டும் அப்பனை குளிகைக்கு யின்னஞ்சொல்வேன், சாகமுடன் வெள்ளியென்ற யீயந்தன்னைச் சட்டமுடன் சேரெடுத்து வருக்கித்தீரு, பாகமுடன் குளிகைதனை யிட்டுப்பாரு பதிவான நீரையெல்லா முண்டுவல்லோ, வேகமுடன்மேல் தெரித்து குளிகைதானும் விரைவுடனே தானெகிரி விழுகுந்தாமே. 350

தாமான குளிகைதனை பதனம்பண்ணு தயவுள்ள சிறுபாலா செப்பக்கேளு, சாமானமாகியல்லோ மகிழ்ந்திடாதே கற்பனைகளுபசார மதிகங்கொண்டு, சீமானாய் பெயர்கொண்டு பூதலத்தில் யென்மகனே வெள்ளிதனை விற்றுமாறி, பூமான்போல் பூதலத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டு புகழ்ச்சியுடன் யென்னாலும் பொருந்திடாயே.

குளிகைவேதை செந்தூரம்

பொருந்தவேவினன மொருபுதுமைகேளு பொலிவான குளிகைதனையெடுத்து மைந்தா, திருந்தவே சூதமிடை கெந்திசேர்த்து திறமுடனே மனேசிலையும் காலதாக, வருந்தவே தாளகமும் காலதாகும் வாகான வீரமது வரிக் காலாகும், குருந்தவே பொற்றனையின் சாற்றலாட்டிக் குமுறவே தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 352

நாலான சாமமது வரைத்தபேரது நலமான மைனம் போலாகும் பாரு, காலான ரவிதனிலே காயப்போடு கருத்துடனே பொடியாகச் செய்துகொண்டு, வேலான காசியென்ற குப்பிமைந்தா விபரமுடன் தான் வாங்கு செப்பக்கேளு, சீலானகுப்பிக்குச் சீலையேழு சிறப்புடனே தான் செய்து ரவியில்போடே. 353

போடவெகுப்பிதனை யெடுத்துமைந்தா புகழாக மருந்தையெல்லாம் குப்பிக்கேற்றி, நீடவே மரக்கல்லால் கொண்டுமுடி நினைவாக தளவாயாஞ்சட்டிதன்னில், நாடவே மணல்தனைக் கொட்டிபாலா நன்மையுடன் குப்பிதனை நடுமையத்தில், சூடவேகுப்பி நடுமையம் வைத்து சூட்சமுடன் மணல்தனைமேலே கொட்டே. 354

கொட்டியே மேற்சட்டிக் கொண்டுமுடி கோலமுடன் சீலையது வலுவாய்ச் செய்து, திட்டமுடன் தானெரிப்பாய் யெட்டுசாமம் திகழாவாறினபின் திறந்துபாரு, சட்டமுடன் செந்தூரமென்ன சொல்வேன் சார்வாக வருணன் போல் காந்தியுண்டாம், பட்டசெம்பு நாலுடனே வெள்ளியாறு பதமாகத்தான் சேர்த்துவுருக்கிடாயே. 355

உருக்கியேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு வுத்தமனே செம்பதுவுமகன்று போகும், செருக்கியேவெள்ளி எடை நாலத்தொன்று செம்மையுடன்றான் சேர்த்து வருக்கித்தீரு, பெருக்கமுடனிடைகண்டு யினமுங்கண்டு பேரான சேர்வை முதலுளவுகண்டு, நெருக்கமுடன் மாற்றது வுமே வலாகி நேர்மையுடன் பசுமையது வெட்டதாமே.

எட்டான பொன்னதுவு மதிகங்காட்டும் யெழிலான மின்னமொரு கருமானங்கேள், திட்டமுடன் செந்தூர மனுபானத்தில் தீரமுடன் ருனருந்தமண்டலந்தான், குட்டமென்ற பதினெட்டு மகன்று போக்கும் கூருணமேக மது துள்ளியோடும், சட்டமுடன் கபரோகம் நீந்திப்போகும் சாராது யெந்நாளும் தளிர்ச்சியாமே. 357

தாளிராகும் தேகமது வன் னி மீ றும் சதாகாலம்
சைதன் னியமதிகங்காட்டும், குளிராது தேகமது கனலோ
வ்சும் குடியோடும் ரோக மெல்லாந் துலைந்துபோகும்,
நளிரான நரம்புவலி பிடரிநோயும் நாடாது திரேகம்விட்டு
நளினமாகும், பளியானகாந்தியது மிகவேவீசும் பான்
மையாம் தேகமறு பொன்னுமாமே. 358

பொன்னுனை தேகமது காந்திமெத்தப் பொங்கமுடன்
வாசியது கீழ்நோக்காகும், மன்னவனே வஷ்டாங்கந்
தன்னிற் சென்று மாணிலத்து நீயுமொரு சித்தனாவாய்,
தென்பொதிகை சித்தனிலே நீபொன்றாக தேசத்தில் சிவ
போகியாக வாழ்வாய், பன்னவே காலாங்கி நாயர் பாதம்
பணிந்துமே போகரிஷி பாடினேனே. 359

குளவிகூண்டு மெழுகுவேதை

பாடியே விண்ணமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கான புழு
கென்ற குளவி தன்னை, நாடியே கானகத்தில் தேடும்
போது நலமானகுளவிகளாம் விருட்சந்தன்னில், தேடியே
பார்க்கையிலே மண்கூடாலே திரளான கூடதுதான் கட்
டிருக்கும், கூடியே மண்ணுக்குள் திறந்துபாரு குறிப்
பான மெழுகதுவு முண்டாம்பாரே. 360

பாரேதான் மெழுகெடுத்து துருசுவெள்ளைப் பதமு
டனேருன் சேர்த்துமெழுகதாக்கி, நேரேதான் ரவிதனிலே
பத்துக்கொன்று நேர்மையுடன் ருனுருக்கிக் கொடுத்துப்
பாரு, வேரேதான் கரியோட்டி லூதிப்போடு வேகமுடன்
செம்பதுவும் வர்ணங்காணும், கூரேதான் மதிதனிலே
நாலுக்கொன்று கொடுத்துருக்க மாற்றதுவு மாறதாமே.

ஆருன மாற்றதுவுஞ் சொல்லப்போமோ அப்பனே
சித்தருடமகிமைகோடி, கூரான பொந்தனையே கெய்யு
மார்க்கம் குறுக்குவழி நெடுக்குவழி கோடிக்கோடும்,
பேருனசாபத்தால் சபிப்பார் சித்தர் பேருலகில் வாதமது
புகலப்போமோ, நேரான கல்லாணச் சக்கான்கல்லாம்
நேர்மையுடன் ருனுறைப்போம் நுணுக்கந்தானே. 362

சுக்கான்பெருமை கண்ணாடிக்காய்ச்சு

தானுன சீனபதி சுக்கானப்பா தகைமையுள்ள சேரது
தான் பத்ததாகும், கோணுன கொங்கணவரவைத்த பாகம்
கூறுவேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, வேணுன சுக்
கானும் பூநீரோடே வேகமுடன் வேகவைத்து தெளிவி
ருத்து, பாணுன காரமது கூடச்சேர்த்துப் பளிங்கு பெற
மண்கட்டி காய்ச்சிடாயே.

காய்ச்சியே முதிரை யுருக்கிக்கொண்டு கருவாககரு
வதனில் மெழுகுக்கட்டி, பாய்ச்சலுடன் பலவகைக்குக் கார
மிட்டுப் பாங்குடனே வருக்கையிலே கண்விட்டாடும்,
தேய்ச்சலுடன் பலகைபோல் கருநானகட்டி செம்மியே
வருக்கினமாய் வார்ப்பாயானால், மாச்சலென்றபடி கம்
போல் பாயும்பாரு மகத்தான கண்ணாடி யாகுந்தானே.

கண்ணாடி பிறக்கும் வகையின்னஞ் சொல்வோம்
கருத்துள்ளமாந்தர்களே கழற்க்கேளும், சுண்ணமென்ன
பூநீரால் வினையுமாற்கம் சூட்சாதி சூட்சமப்பா சொல்லப்
போமோ, வண்ணமுள்ள கண்ணாடிவர்ணம் சொல்வோம்
மயங்காதேயிரும்பினிட மண்தானப்பா, திண்ணமுடன்
பூநீரில் சேர்த்துருக்க புகழான கண்ணாடி வர்ணமாச்சே.

வர்ணமுடன் கண்ணாடி யனந்தமார்க்கம் வாகுடனே
செய்யலாம் கோடிவித்தை. வர்ணமுள்ள, பாத்திரங் களி
தனாலாகும் வளமான புட்டி முதல்குப்பிமாற்கம், வர்ண
முள்ள விளக்கொளிவுயிதனாலாகும் வாகான பீங்கான்
களிதனாலாகும், வர்ணமுள்ள மணிவகை களிதனாலாகும்
மார்க்கமுள்ள திவரபரணமிதனால்தாமே. 366

சமான்கண்ணாடி சன்னப்போக்கு

செய்வதற்குபூநீர்பேதவகை

தசமான பூநீருவிபரஞ்சொல்வோம் தாக்கான மண்த
னுக்கு வலைதான்கட்டி, சாமானதொரு சலத்தைவிட்டு
சண்ணலுடன் தான் கரைத்துசாடி தன்னில், தேமமுடன்
தெளிவுறுத்து மறுபாண்டத்தில் தெளியவேவடிகொண்டு
காய்ச்சும்போது, சாமமென்றவர்ண மதிகங் காட்டும்சார்
பாக பின்னுமொரு பாண்டம் போடே. 367

போடவே பூநீரை முன்போற் காய்ச்சிப் புகழாகத்
தானிறக்கி எடுத்துப்பாரு நீடவே பூநீறும் வெளுப்பு
மாகி நிலையான வருக்குக்கு முதற்றரந்தான், கூடவே
வருக்குக்காலன் கூட்டிக்கொம்பறுவே எடுத்துப்பார் தவ
ளம்போலாம், சாடவே தவளத்தைப் பின்னும் பாண்டம்
தகைமையுடன் ருன் போட்டுகாய்ச்சிடாயே. 368

காய்ச்சியே முன்போலவடி தான் கொண்டு பாகமு
டன்றான் காய்ச்சியெடுத்துப்பாரு, பாச்சலுடன் பின்னு
மோர் பாண்டமிட்டு மறுபடி யுங்கனலேற்றிக் காச்சுப
போது, யேச்சலென்ற நீச்சதுவு மட்டுமாகி யெழிலான
படிகம்போல் வர்ணமாகும், வாட்சலுடன் வர்ணமது
பேதாபேதம் வகுக்கலாம் வெகுக்கோடி வழிகளாமே. 369

வகுக்கவென்றாலி தனாலே வெகுவினோதம் வளமை யுடன் செய்யலாம் பூமிதன்னில் வகுக்கலாம்பிரிதி வியில் பிரந்தவர்ணம் வாசுடனே செய்யலாம் பூநீராலே, வகுக்கலாம் வரும்பொன்மணி வாபரணங்கள் வர்ணமுடன் செய்யலாம் கோடிபாதை வகுக்கலாம்மொளி வடப்பூ நீராலே வண்ணவண்ண விதங்களெல்லாம் நாட்டலாமே. 370

பீங்கான் பூநீர்விபரம்

நாட்டலாம் சீனபதி நடுமையத்தில் நலமானபூநீறு விபரம் சொல்வோம், நோட்டமுடன் பூநீராமண்ணையப்பா நுணுக்கமுடன்றெனெடுத்துக் காய்ச்சும்போது, தாட்டிகு மாயுவர் மண்ணுசண்ணும்பாலே தளிருடனே பிசைகிக்கு களிப்புண்டாகும், வாட்டமுடன் குயவனார் பாண்டமொய்யாய்வளமையுடன் தான்வகுக்கவளமைகேளே. 371

கேட்கவென்றால் பூநீருசண்ணும்புதன்னை கெணிதமுடன் சக்கரமாமலைதன்னில், தீட்கமுடன் ருனரைப் பாய்மை போலாகதிற முடனே களிப்புபதமாகுமட்டும், வேட்க மலவாலையுட கற்றேரரங்கள் வெளிப்படையில், பொங்குகின்ற களிப்புதன்னால் பூட்கமல சிவன்னை யென்ற பீங்கானாச்சு புகழான வடிவண்டல் மட்டியாச்சே. 372

ஆச்சென்று விடுகாதே மைந்தாகேளு அன்புடனே பின்னும்ந்த வாலையதன்னில், மாய்ச்சலுடன் வதற்கடியில் நிற்கு மண்ணுமகத்தாற் மட்டியென்ற பீங்கானாகும், பாய்ச்சலுடன் வதற் கடியில்நிற்கு மண்ணுபாங்கான மட்டியென்றபீங்கானாமே. 373

ஆமேதானிந்த வண்ணமாலக்குள்ளே அப்பனே பிரி வினைகளாகும் பாரு, நாமேதான் சொன்னபடி பீங்கான் மாற்கம் நாட்டிலே செய்வார்கள் கோடிபாதை, வேமே தான் செய்தாலும் நாட்டுள்வேதை வேகவைத்தால் மண்ணதுவும் வேடியுண்டாகும், கோமானும் சாலியன்றன் வேதை யென்பார்கொற்றவனே சீனபதிக்கொப்பாதாமே.

ஒப்பான வேதையிது மனந்தமுண்டு ஒகோகோ நாதாக்கள் கண்டதில்லை செப்பான வகலதனைப்போல், பாண்டங் கண்டார் செயலான சாலியன்றன் பாண்டங் கண்டார், மெப்பான பாண்டமது மண்பாண்டங்கள் வேலுடன் செய்குவார் வதீதமாற்கம், துப்பான பாண்டங்கள் மிகவுஞ் செய்வார் துறைமுகமுங்காணார்கள் சித்தப்பாரே. 375

பாரேதான் ராசக் கண்டதில்லை மூபாரினிலே வெகு கோடி ருஜரப்பா, சீரேதான் பாங்கியங்கள் பெற்றுமென்ற

றப்புடனே பலபணிகள் பூண்டுமென்ன, நேரேதான் திரு முகமுங் கண்டதில்லை நீணிலத்தில் வசிகரத்தைப் பார்த்தோரில்லை, சேரானசெம்பதனை தகடதாக்கிச் சிறப்புடனே தான் துலக்கி முகம்பார்த்தாரே. 376

பார்த்தாரே ராஜாதிராசரெல்லாம் பனிங்குடனே திரு முகத்தைக் கண்டதில்லை, நேர்த்தியுடனே பணிதிபூண்டு நீணிலத்தில் திருமுகமங்கலாக, பூர்த்தியுடன் பிரகாசமான சோதி பூவுலகில்கண்ட வருமொருவரில்லை, கார்த்தியுடன் மங்கலாய் முகத்தைக்கண்டார் காசினியில் ராசர்களும் சித்தர்காணே. 377

காணாமல் போனார்கள் ராசரெல்லாம் காட்சியுடன் கண்காட்சிக் கண்டதில்லை, வீணாகத்தானலைந்தார் முனி வர்சித்தர் வெகு கோடி ஏமவித்தை செய்தாரப்பா, பூணாரம் பூண்பதற்கு பொன்னுஞ்செய்தார் பூதலத்தில் அழகு தனைப் பார்ப்பதற்கு, தோணாமல்தானிருந்தார் சித்தரப்பா தொல்லுலகில் மறந்திட்டார் முனிவர்தாமே. 378

முனியான காலாங்கி தாள் பணிந்து முயற்சிசுடனடி யேனுங் குளிகைபூண்டு, தனியாக யானுமல்லோ சீனஞ் சென்றேன் தகமையுடன் பூநீரைக்கண்டறிந்தேன், பணியான தேசமது சீனமார்க்கம் பான்மையுட நெத்தொழிலுஞ்செய்வதற் தொனியான தேசமென்று நிட்சயித்து தொடங்கினேன் கண்ணாடி காய்ச்சவென்றே. 379

என்றுமே சித்தரெல்லா மனேகவித்தை எழிலாகச் செய்தார்கள் பூமிதன்னில், சென்றுமே யானுமல்லோ சீனந்தன்னில் சிறப்புடனே கண்ணாடி காய்ச்சவென்று, குன்றுமலை குகைதனிலே யாராய்ந்தேதான் கோடான கோடிவளம் கண்டாராய்ந்து, நின்றுமே சாத்திரத்தினுளவுபார்த்து நிர்மித்தேன் கண்ணாடி மார்க்கந்தானே.

மார்க்கமுடன் கண்ணாடிக் காய்ச்சிவிட்டேன் மயங்காமல்மீரைகண்டறிந்தேன், தீர்த்தமுடனே பனிங்குயென்ற வட்டஞ்செய்தேன், வார்க்கமுடன் கருக்கட்டி வுளவுசெய்தேன் வளமுடனே சூதமுடனுளவுகண்டேன், பார்க்கையிலேசூதமென்ற கிணறுகண்டேன் பாகமுடன் கண்ணாடிக் கேற்றலாச்சே. 382

ஆச்சென்று விடுகாமல் கண்ணாடிக்கு அப்பனே காரமென்ற யீயந்தன்னால், பூச்சென்ற கட்டிக்கு ரசத்தைதாக்கிப் புரட்டினேன் கண்ணாடிக்குள்ளேயப்பா, பேச்சென்ற திருமுகங் காணலாச்சு பேருனகடரொளிபோல் முகமுங் கண்டேன், மாச்சலுடன் வட்டவொளி தன்னையானும் மயங்காமல் கண்டறிந்தேன் புனிதலானே. 382

புனிதமுடன் கண்ணாடி முடித்தபோது புகழானசித் தர் முனிராசரெல்லாம், கனிவுடனே கண்ணாடிப் பார்த்த போது கட்டழகாயெந்தனையும் வரனழைத்து, நனியு டனே யெந்தனுக்கு உபசாரங்கள் நாட்டமுடன் செய்து வைத்து வாசீர்மித்து, முனிபோன்றிறிஷி சித்தரெல்லாந் தானு முயற்சியுடன் புத்திமானென்றிட்டாரே. 383

புத்திமான் என்றுமே சந்தோஷித்து புகழ்ச்சியுடன் காலாங்கிசீஷனல்லோ, சத்தியமாயுன்னொருவன் செய்வான்முனே தாரணியில் செய்வதற்கு புத்தியுண்டோ, வெற்றியுள்ள குருவுக்குவுகந்தசீஷன் உலகத்திலுனைப் போல் ஒருவருண்டோ, பக்தியுடனெயெந்தனுக்கு உபசாரங்கள் பலகாலும் பாவித்தார் பான்மையாமே. 384

பான்மையாமுபசாரம் பெற்றயானும் பலபலவாமாச் சரிய வித்தையெல்லாம், மேண்மையுடன் சீனபதியிலகத் தோற்கு மகிழ்ச்சியுடன் செய்துவைத்தேன் கோடிபுத்தை மாண்மையுடன் பூநீரைக் காண்பர்சித்தர் மார்க்கமுடன் துறைவழியுங் காணுந்தாகும், காண்மையுட காலாங்கி கடாட்சத்தாலே கண்டறிந்தேன் கண்ணாடி தாய்ச்சத் தானே. 385

பளிங்கு கற்பூர வைப்பு

தானை கற்பூரவைப்பு சொல்லேன் தாரணியில் சித் தர்முனி செய்ததில்லை, பாணை பழுப்புநிறக்கற்பூரந்தான் பாவித்தார் கோடிமுறை பாவித்தார்கள், மாணை கற்பூரம் பளிங்குயானும் மார்க்கமுடன் செய்வதற்கு மன்னுகேளு, கோணை குருவருளாய் காலாங்கிதம்மக் குறிப்புடனே யான் வணங்கி கூறுவேனே. 387

கூறுவேன் வெள்ளையென்ற குக்கில்தானும் குறிப்பு டனே பாரமது வொன்றேயாகும், நீறுடையபூநீறும் பராங்கால்தான் நெடிதானம்தியப்பு பாருங்க்தான், சேறுடைய சீனபதி கண்ணம்கால்தான் சிறப்பான சீன மது பாருங்கால்தான், நாறுடைத்தாழையிடச்சாறுவிட்டு நலமாகக் காச்சியெடுபதுமாய்த்தானே. 387

பதமுடனே காய்ச்சுகையில் கருப்பட்டைக் கருத் துடனே தயிலமதுகூடச்சேரு, நிதமுடனே கற்பூரத்தயி லந்தானும் நேர்ப்புடனேதாழை மலருப்புக்கூட்டி, பேத மில்லா யேலரிசிதயிலந்தானும் பேருண பன்னீரும் விட்டுக் காய்ச்சி, பாதமுடன் கருப்பெட்டி யொன்றுசெய்து பாகுடனே காய்ச்சியதை விட்டாயே, 388

விட்டவுடன் மற்றுநாளெடுத்துப்பாரு வேகமுடன் பளிங்கென்ற கற்பூரந்தான், சட்டமுடன் பலகைபோல் கட்டியாகி சார்ப்புடனேதான் தீரண்டு பிருக்கும்பாரு,

அட்டதிசை தான்புகழும் பூரமாச்ச ஆச்சாரியம் நாதாக் கள் செய்வாருண்டோ, மட்டமென்ற கற்பூரம் செய்வா ரப்பாமானிலத்தில் சித்தர்முனி செய்வார்பாரே. 389

பாரப்பாகற்பூரமனேகமுண்டு பாங்குடனே செய்கு பவர் கோடாகோடி, நேரப்பா சீனபதிக் கற்பூர்ந்தான் நீணிலத்தில் செய்பவருமுலகி லுண்டோ, சேரப்பா வெகு கோடிசித்தரப்பா செய்தார்கள் கற்பூரம் வினோதமாக, ஆரப்பாயெனை போலச் செய்ததில்லை அப்பபனே யானு மல்லோமுரை செய்தேனே. 390

ஆகாயத்தில் போகர்கூண்டுவித்தை

செய்தேனே வின்னமொரு கருமானங்கேள் செய லான பிருக்கு வித்த செப்பக்கேளு, மெய்யான வித்தை யது சூட்சவித்தை மேல்போகும் வித்தையது கூண்டு வித்தை, பொய்யான வித்தையிது சொல்லப்போமோ பூத கத்தில் கருவாளிகண்டு செய்வான், வெயில்காணுமா காஷுவித்தை யப்பாமேல் போகும் கூண்டினினி வித்தை தானே. 391

தானாகவித்தையிது சொல்வேன்கேளும் தகைமை யுள்ள இரும்பினிலே காந்தஞ்சேர்த்து, பானாகத்தானு ருக்கிகம்பியாக்கி பாலகனை சிறுகம்பிநூல் போலாக்கி, வேனாககூண்டுதான் வடிதான்பத்து விருப்பமுடன் கம்பி யால் கூண்டுகட்டே. 392

கட்டியிலேசுற்றிலும் தூணிருத்திக் கருத்துடனே நடுக்கம்பி சதாரமிட்டு, தோட்டில்போல் தான் சமைத்து சுடர்கள் வைக்கச் சூட்சமுடன் கம்பிக்குள்ளே மாட்டி, சட்டமுடன் சுற்றிலும் நாற்பட்டாலே சாங்கமுடன்தான் மைத்து கிளிப்போல்கட்டி, திட்டமுடனடிவாசல் தாழ் திறந்து தீர்க்கமுடன் மேல்வாசல் முடிப்போடே. 393

போட்டவுடன் கற்பூரத தயிலத்தூட்டிப் பொங்க முடன் விளக்கொளித்தானவைத்து பாலா, நாட்டமுடன் கும்மட்டம் போல் சோடித்து நயமுடனே காற்றடங்கச் செய்து பின்னும், மூட்டமுடன் வாயுவது உள்ளேதங்கி முயர்ச்சியுடன் மேலெழும்பிப் போகும்பாரு, வாட்டமு டன் கூட்டதுதான் ஆகாஷத்தில் வளமையுடன் போவ தற்குத்திற முண்டாச்சே. 394

உண்டான போகையிலே காற்றினாலே ஓகோகோ செல்லுமது வாகாயத்தில் கண்டாலே மானிடர்கள் காணும்போது கைலாசம் மேருவரை செல்லுபாரு, அண்டமுடனாகாசமேலே நோக்கி அதற்கப்பால்போகும் வழிகாணுப்பாரு, விண்டலத்தின் வித்தையிது மாச்சரிய மாகும் வெட்டவெளி வித்தையிது சூட்சம்பாரே. 395

சூட்சுமாம் கூண்டுவித்தை துலைதாரமோடும் தொல்
லுலகில் கருவாளிகாண்பான்பாரு, மாட்சியுடன் வாயுவி
னால் பிறந்தவித்தை மானிலத்தில் மன்னவர்கள் மயங்
கும்வித்தை, தாட்சியுடன்பாலரெல்லாம் மாடுவித்தை
சதாகாலமாடுதற்கு வினோதவித்தை, சீட்சியுடனிரக்கால
மாடும் வித்தை மேன்மையுடன் போகரிஷி புகன்றிட்
டேனே. 391

கெந்தருவித்தை சமுத்திரத்திலிறங்க

இட்டேனே யின்னமொரு மாற்கம்பாரு வெழிலான
கெந்தருவ வித்தையப்பா, சட்டையொன்று யிரும்பாலே
செய்துகொண்டு சாங்க முடன் தலைதனிலே குழைய
மைத்து, சட்டமுடன் சங்கலியால் கயிருண்டு கருத்து
டனே மாற்பதனில் தாளணிந்து, திட்டமுடன் கழுத்து
மிக முடல் செய்து தெளிவுடனே நாசிவழிக்குழை செய்
வாயே. 397

குழைதனிலே வடகலை தென்கலை மாத்திக் குறிப்
புடனே நாசிவழி காற்றுசெல்ல, இழையுடனே திரிபோல
கயிருண்டாக்கி யெழிலான கயிருக்குள் துவாரமிட்டு,
பிழையொன்றும் நேராமல் கழுத்தைச் சுற்றி பிடரியிலே
முடிச்சியுடன் பின்னல்செய்து நுழையாமல் சம்மதுவும்
திருவல்புண்டு நுணுக்கமுடன் தேகமதில் பூண்டு
கொள்ளே. 398

பூண்டுமேகாவடியிலிரும்பு மாட்டிப் பொங்கமுடன்
யிரும்பிக்கு குண்டுவைத்து, நீண்டுமே தானுமல்லோடு
தாணிகட்டி நெடிதான வாரிதியில் மத்திபத்தில், தாண்டி
யேமரத்தினின்று குதிக்கும் போது தாழ்வாகத் தாரணி
யைக் காணலாகும் வேண்டியேராமுழுது முள்ளிருந்து
விறுப்பமுடன் மேலேறி வருகலாமே. 399

வருகவென்றால் மேல்நிற்கும் சூட்சுந்தன்னை வாகு
டனே யோராள் தான்தூக்கினாக்கால், பெருகலுடன் சமுத்
திரத்தை விட்டு மைந்தா பெருமையுடன் கறைவழியே
காணலாகும், துரிதமுடன் கடலுள்ளே சென்றுநீயும்
துலையாத பொருள்களெல்லாம் காணலாகும், பருவமுட
னிதிகாசவித்தையப்பா பாகமுடன் போகரிஷி பாலித்
தேனே. 400

சமுத்திரத்தில் இராவணன் கோட்டை முழுகினது

பாலித்தேனின்னமொரு மாற்கப்பா பாருலகில் யாருந்
தான் சொன்னதில்லை, சாலித்தகிரேதா யினுகத்திலப்பா
சத்தசாகரம் பொங்கி மேல்வழிந்து, வாலித்து கோட்டை
யது சலமேகொண்டு மண்மூடி சலமதுவுமிகவே கோர்த்து
பாலித்துதேசமல்லா முழு கின்றென்று பாலித்தார்கா
லாங்கியெனக்குக் காணே. 401

தானானகிரேதாயி னுக்கத்திலப்பா சற்கோடி துரி
யருஞ் கண்டதில்லை, வேணானாவணனார் கோட்டைக்
குள்ளே வெளிகாணு கோட்டையது ஏழுசுத்து, கோண
யென்னையர் காலாங்கிநாயர் குளிகையிட்டு கோட்டைக்
குள் சென்றாரங்கே, பாணானகிரேதாயி னுகத்துசித்தர்
பண்புடனே யிருந்தாரும் கோடிபேரே. 402

பேரான சித்தர்முனி ரிஷிகள் கோடி பேருலகில் யிருந்
தாரும் நேகமபேர்கள், சீரானகோடைக்குள் சமாதிகண்
டேன் சிறப்பான சமாதிமுன் ராட்சகூட்டம், பாருன
கிங்கிலியராயிரம்பேர் படைபொருத வென்மேலே வந்த
போது, நேரானகாலாங்கி நாயர்தாமும் நெறிமுறைமை
வழுவாது நெறிசொன்னாரே. 403

சொன்னதொரு காலாங்கி நாதருக்கு சொருப
மென்ற சித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி, நன்னயமாயிரா
வணனார் கோட்டைக்குள்ளே நலம்பெரிய வதிசயங்கள்
யாவுந் சொன்னார், பன்னயமாய் சமாதியிடந் சென்ற
போது பார்த்தார்கள் கோடிமுனி ரிஷிகள் தேவர், மன்ன
வனார் கோட்டைக்குள் வந்ததற்கு வாகுடனே தண்டனை
கள் மிகுதியாச்சே. 404

ஆச்சுதாம் காலாங்கி நாதருக்கு அப்போ தேசாபமது
நேர்ந்து தங்கே, மாச்சலுடன் காலாங்கி நாதர் தாழ்
மகத்தான சொருபமென்ற குருவைஎண்ணி, நேச்ச
லுடன் சாபமதை நிவர்த்திசெய்ய நேர்மையுடன் தன்
மனதில் நினைத்தபோது, கூச்சலென்ற சாபமது நிவர்த்தி
யாச்சு கொற்றவனே திரேதாயினு கத்தில்தானே. 405

தானானயுகத்திலப்பா காலாங்கிநாதர் தகைமை
யுடன் சாபமதை தீர்த்துக்கொண்டார், கோணான என்னை
யர் காலாங்கிநாதர் தர்குவலயத்தில் கோடியுகம் குளிகை
பூண்டார், தேனானரிஷிகளிட சாபத்தாலுந் தேரினார்
ராவணனார் கோட்டைக்குள்ளே, மாணான சமாதியிடம்
கிட்டிப்போனார் மகத்தானதேவ முனிகண்டிட்டாரே. 406

கண்டவுடன் காலாங்கிநாதர்சாமி கருத்துடனே
சமாதியிடம் சென்றபோது, அண்டமுனி ராட்சதர்களசு
ரர்கள் கூட்டம் அணியணியாய் வலாகொடுத்து நின்ற
ரங்கே, சண்டையிடும் ராவணனார் சமாதிகண்டார் சாங்க
முடன் ரிஷிகளெல்லா மங்கிருந்தார், தெண்டமுடன்
சாதியிடம் சென்றபோது தீரமுடனுளவை எல்லாங்
கேட்டிட்டாரே. 406

கேட்கையிலே சதகண்ட ராவணன்தான் நெடியான
சமாதியது கண்டிட்டாராம், நாட்டமுள்ள சமாதியது
நடுமையத்தில் நலம்பெரிய கோட்டைக்கு மேற்புரந்தான்,

நீட்டமுடன் பன்னிருகாதப்பா நிலையான சாமியுட
கோட்டையாகும், வாட்டமுடன் சமாதியது கிட்டிப்
போனார் வாசுடனே சித்தர்முனி காவல்தானே. 407

இராவணன் நவரத்தினசமாதி

காவலுடன் ரிஷிக்கூட்ட மசுராள்தானும் காவல
னார் கோட்டையது சமாதியுன்னே, ஆவலுடன் காண
வென்று போகும்போது அங்குள்ள ராட்சதர்க ளசுராள்
கூட்டம், ஏவலென்னும் கிங்கிலியராயிரம்பேர் எழிலான
கோட்டைவழி தானமறிப்பார், பாவலுடன் காலாங்கி
வார்த்தைகூறி பதிபோக யுபாயமது கண்டிட்டாரே. 408

காணவே சமாதியது மேற்புரத்தில் கணகமணிநவத்
தின சமாதிகண்டார், வேணவே வுபசாரமுடன் காலாங்கி
நாதர் விடுபட்டுச் சமாதியிடஞ் சென்றாரங்கே, நாண
முடன் தலைகுனிந்து வார்த்தைகூறி நலம்பெரிய சமாதி
யிடஞ் சென்றிட்டாராம், பாண்டபோல சரீரவாக்கியந்
தான் பாரினிலே சத்தமது கேட்கலாச்சே. 409

கேட்டவன் காலாங்கி நாதர்தாமும் கிருபையுடன்
சமாதியிடம் போகவஞ்சி, நாட்டமுடன் நடுமையம்
கோட்டைக்குள்ளே நலமுடனே காலாங்கி பெருமூச்
சிட்டு, தேட்டமுனி ராவணனார் பாதம்காண தேர்வேந்தே
யெனக்கு குறைநேரலாச்சே, கோட்டமுடன் மனக்குறை
கள் கூறினார் காலாங்கி நாதர்தாமே. 410

தாமான காலாங்கி நாதர்சாமி தன்மையுடன் அவர்
களிடம் பேசாமற்றான், நேமமுடன் காலாங்கி நாதர்
தாமும் நெறியுடனே யங்கிருந்து மறுபக்கந்தான்,
போமெனவே தன்மணதிலடக்கிசாமி பொலிவுடனே கீழ்ப்
புரமாம் திரும்பும்போது, தேமமுடன் கோட்டைக்குள்
நிஷிகள் கோடி தெளிமையுடன் கண்டாரும் கோடிபேரே.

கோடியாம் ரிஷிகள் முனிவர் கோடானகோடி கோம
கனார் கோட்டைக்குள் வாசற்பக்கம், நீடியே சமாதியிடம்
நின்றிட்டாராம் நித்திலங்கும் பூமகனார் சமாதிபக்கம்,
தேடியே பார்க்குகையில் சமாதியுன்னே திகழான சித்
தொரு வரங்கிருந்தார், நாடியேயவரிடத்திற் கண்டுபேசி
நயமுடனே ராவணன்சேதி கேட்டிட்டாரே. 412

இராவணன்பாட்டன் துவாபரயுகத்துச்சங்கதி

கேட்கையிலே துவாரயுகத்திலப்பா கெடியான யென்
பாட்டன் ராவணற்கு, துட்சமுடன் ரிஷிசாபம் நேர்ந்து
தென்று துட்சமுடன் எந்தனுக்கு சித்துசொன்றார்,
வேட்கமுடன் ரிஷியினிட சாபத்தாலே வேகமுடன்
கோட்டையது யழியவென்றும், நீட்கமலதூர்ப்பன சிபங்க
மாகி நீடாகிகேரட்டையது யிடியென்றாரே. 413

இடியென்ற சாபத்தால் இலங்கைதானும் யெழிலான
பதிகள்முதல் எல்லாம்பொய், நொடிக்குள்ளே வாரிதியு
மிகவும்பொங்கி நோக்கமுடன் ராவணனார் தம்பியானோர்,
படிகடந்து சமாதிக்குப்போக நன்றுபட்சமுடன் பாரி
னிலேயிருக்கலாகா, குடிகொண்ட மயிலிராவணனாரொக்க
கூட்டமுடன் சமாதிக்கு ஏகினாரே. 415

ஏகவே ராமர்வெகு கோபத்தாலும் யெழிலான சீதை
யின் சாபத்தாலும், போகவே கோட்டைமுதல் யாவுங்
கெட்டு பொன்னிலகுபதி தனக்குபோகவென்று, சாகமு
டன் சமாதிக்கு யிடமுந்தேடி சட்டமுடனிலங்கைபதி
கடலோரத்தில், பாகமுடன் கோட்டையது நடுமையத்தில்
சர்வரும்சமாதியது நின்றிட்டாரே. 416

நின்றதொரு சமாதியுதலெல்லாம் பார்த்து நேர்மை
யுடன் துவாபரத்து சேதிகேட்டு, தன்றனது வரலாறு
யாவுஞ் சொல்லி சட்டமுட நுபதேசம் பெற்றுமேதான்,
குன்றுமலை வாருதியாரும்பார்த்துகுவலயத்தில் காலாங்கி
வந்துமல்லோ, சென்றுமே சமாதிக்குப் பருவமானார் சிறப்
புடனே காலாங்கி நாதர்தாமே. 417

நாதரும் சமாதிக்குப் போகமுன்னே நலமுடனே யடி
யேனும் போகர்தாமும், பாதமுடனவர்பாதம் பணிந்து
கொண்டு பாரினிலேயுபதேசம் யாவும்பெற்று, நீதமுடன்
சீஷனில் நற்சீஷனாகி நிமையுடன் நாதனுடனருளும்
பெற்று, போதமுடனுலகுதனில் குளிகைபூண்டு புறப்
பட்டுபோனேனே சீனந்தானே. 418

சீனபதி பெண்களுக்கு கற்பயெண்ணை

தானான சீனபதி சென்றேன்யானும் தகமையுடன்
கருவெண்ணெய் சாற்றக்கேளும், வேணான சிற்றினுமணக்
கிணெண்ணெய் விரைவான வரிக்குமட்டி நதிக்குமட்டி
கோணான கழற்சிக்காய் முடக்கொத்தானும் கூறான விரலி
னுடன் காட்டுள்ளிதானும், பாணான பிரமியுடன் வறுகு
தானும் பாங்கான மூலியிடச் சாறுகூட்டே. 419

கூட்டவே யெண்ணையது பங்கொன்றாகும் குமுறவே
சார்மூலிபங்கொன்றாகும், நீட்டமுடன் சரியெடையா
யெடுத்துக்கொண்டு நெடிதானபுங்கன்வேர் சங்கன்வே
றும், வாட்டமுடன் கொடிவேலி பங்கம்பாளை வாகான
கிளுவையுட வாகைதானும், மீட்டமுடன் கிளுவையது
சங்குதானும் நெடிதான தலைச்சருளி காக்கணமே. 420

காக்கமுடன் திருகுமரி வெள்ளைச்சாறை கருவான
மூவகையின் வேறுங்கூட்டி, நோக்கமுடன் வகைக்கு ஒரு
பலமதாக நுணுக்கமுடன் றுண்டித்துகூடப்போடு, தேக்க

முடன் கஸ்தூரிக்கள்ளிதானும் தேர்ந்துமே தானெடுத்து
பிழிந்தசாறு, தூக்கமுடன் வகைக்குவொரு நாலதாக
துப்புரவா எண்ணைதனில் கலந்திடாயே. 421

கலந்துமே வதிற்போடு கற்பங்கேளு கருவானதிப்பி
லியும் கடுகுதானும், அலர்ந்த கடுக்காயுடனே கடுகு
ரோணி அப்பனே வால்மிளகு சீரந்தானும், மலர்ந்ததோர்
வால்மிளகு குரோசானி தானுமார்க்கமுடன் கருஞ்சீரம்
கஸ்தூரிமஞ்சள், நிலர்ந்த மஞ்சள் தன்னுடனே வரத்தை
கூட்டி நெடிதான சுக்குடனே சிறுநாகப்பூவே. 422

பூவான யிந்துப் புதிப்பிலிதானும் பொங்கமுடன்
பெருங்காயஞ் சாதிக்காயாம், மாவான சாதிக்காய் சாதிப்
பத்திரி மாறகமுடன் சேங்கொட்டை தானிசந்தானும்,
சேவான சிவதைநில வாசைவேறும் சிறப்பான கோறை
யிட கிழங்குதானும், காவானசுக்குடனே தான்றிக்காயும்
கருவான நெல்லியுடன் ஓமந்தானே. 423

ஓமமுடன் வாய்விளங்கம் விடையந்தானும், ஒப்பமு
டன் மாசியென்ற காயுங்கூட்டு, தாமமுடன் வகைக்குஒரு
பல்மாகத் தகமையுடன் ருனிடித்து கூடப்போடு, வாம
முடன் வடுப்பேற்றி எரிக்கும்போது வாகானவெண்காரம்
விராகனென்று தாமமுடன்சித்துப்பு விராகன்ரண்டு சுய
மான கரியுப்பு விராகனென்றே. 424

ஒன்றான யிவையெல்லாம் பொடுத்துப்போட்டு வுத்த
தமனே மெழுகு பதந்தனிலிறக்கி, நன்றான கலசத்தில்
பதன்ம்பண்ணு நலமாக மண்டலஞ்சென் நெடுத்துக்
கொண்டு, தன்றான வீட்டுக்கு விலக்கமான தயவான
முதநான்தான் மூன்றுநாளும், குன்றமல் காலையிலோ
ராண்டுகொள்ள குணமாகு மாறுவித சூலைபோமே. 425

போமேதான் கெற்பமென்ற சூலைபோகும் பொல்லாத
கெற்பத்தின் வாயுபோகும், தாமேதான் கெற்பத்தின்
ரோகம்போகும் தனியானகெற்பத்தின் திரட்சிபோகும்,
வேமேதான் சூதகத்தின் வாயுபோகும் வெகுளாமல்
குன்மத்தின் கட்டிபோகும் நாமேதான் சொன்னபடி பத்தி
யந்தான் நலமான வெள்ளாட்டுப் பால்தான்கூட்டே. 426

கூட்டவே நாளாம்நாள் வெண்ணீராலே குமுறவே
ஸ்தானமது செய்யவேண்டும், நாட்டமுடன் னன்றுமுதல்
நான்குநாளும் நலமாகவிழுதியிலை பாகுங்கூட்டி, வாட்ட
முடன்றானருந்தி வந்திசந்தி வாகாக யேழானாள்
யெண்ணைமூழ்க, நீட்டமுடன் மூன்றுசிறை யிப்படியே
செய்ய நீணிலத்தல் கெற்பமது விளையும்பாரே. 427

பாரேதான் வானுக்கு மிந்தபாகம் பட்சமுடன்றான
ருந்த ரோகம்போகும், சீரேதான் திங்களுக்கு வைந்து

நானு திறமையுடன் மூன்று முறையுண்ணவேண்டும்,
நேரேதான் பத்தியடமுன் போற்காருகேருளமேக மதுகச
ரோகம்போல், வாரேதான் காலாங்கி நாயர்பாதம் வணங்
கியே போகரிஷி வரைந்திட்டேனே. 428

அறைந்திட்டேன் பாலகருக்கடையாராய்ந்து அப்
பனே மானிடர்என் பிழைக்கவென்று, திரைந்திட்டேன்
சூத்திரங்களு றுதிபார்த்து தெளிமையுடன் பெருநூல்
பார்த்து, குறைந்திட்ட சூட்சாதி சூட்சம்பார்த்து கூறி
னேன் சித்தர்நூ லெல்லாம் பார்த்தேன், முறைந்திட்டே-
னிந்த வண்ணம்யாருஞ் சொல்லார் முயற்சியுடன் பாடி
வைத்தேன் காண்டந்தானே. 429

தானான காண்டத்தில் மூன்றுங்காண்டம் தகைமை
யுள்ளகருக் குருவயாவஞ் சொன்னேன், வேனானயென்னை
யர் காலாங்கிநாயர் விருப்பமுடனுப தேசமனேகஞ்
சொன்றார், கோனானவுபதேசம் யாவும் கேட்டு கொட்டி
னேன் சத்தமென்ற காண்டமப்பா, பானான காண்ட-
மேழாயிரந்தான் பாகமுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்
தாமே. 430

தாமேதான் மொழிந்திட்டா ரனேகங்கோடி தகைமை
யுடன் கண்டறிந்தேன் சதாகாலந்தான், வேமேதான் சித்
தர்முனி ரிஷிகளப்பா வெளைப்போல யாருந்தான் சொல்ல
வில்லை, சாமமுட நூல்கலெல்லாஞ் சொன்றார் சாங்கமுட
னுளவுகரு சொல்லவில்லை, நாமமுடனடியேனும் விரித்
துரைத்தேன் நலமாக சீனபதியுலகத் தோர்க்கே. 431

உலகான சீனபதிமாந்தரப் பாவுலகுமுதல் கருக்க
ளெல்லாங் கண்டாரங்கே, நிலவுபோல் சொல்லிவிட்
டேன் மார்ந்தர்க்கப்பா நிட்சயங்கலெல்லாந் தான்கண்டு
கொண்டார், கல்வியுடனாமல்லோ வுறவுகொண்டு
காணாதகாட்சியெல்லா மங்கேகண்டேன். தலமதிகமான
தொரு சீனதேசம் தாரணியிலெவராலுஞ் சொல்லப்
போமோ. 432

போகாதுவாத்சே டனிலுமாகப் பொங்கமுடன் சித்
தரிலுமாகாதப்பா, வேகாதபிணம்போல வழல்வாரப்பா
விருதாவாய் நூல்சொல்லி மறைத்தாரங்கே, சாகாத கற்ப
மதுவுறுதிசொன்றார் சாங்கமுடன் கற்பத்துக்குயிர்
தானில்லை, ஆகாதசாஸ்திரங்க லனைத்துஞ் சொல்லி அப்
பனேசாபமது சொன்றார்கானே. 433

காணவே சாபமது சொன்றாங்கே கருவாக யெனைப்
போலக் சொன்றாரில்லை தோணவேதோணதே பொருள்
களெல்லாம் முறையுடனே முறையுடனே சொன்னேன்

யானே, மாணவே யென்னூலைப் பார்த்தபேர்க்கு மறைப்பு
முதல் திறைப்புமுதல் யாவுமில்லை, நாணவே சாத்திரங்கள்
முறைதப்பாமல் நலமுடனே பாடிவைத்ததன் நன்மை
பாரே.

போகர் கருலேகியக் கிருதம்

பாரேதா னின்னமொரு கருமானங்கேள் பாடுகிறேன்
மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, நேரேதான் வரிக்குமாட்டி
சார்தாநாழி நேரான கள்ளிச்சார் சாறுநாழி, வாரேதான்
மாருலிங்குச் சாறுநாழி வாகான விழுதியிடச் சாறு
கூட்டே.

434

கூட்டியே பழச்சாறு நாழிதானும் குணமானபசுநெய்
யும் நாழிகூட்டு, நாட்டமுடன் துவெல்லா மொன்றாய்க்
கூட்டிவளமையுடன் தான்சேர்த்து மருந்துகேளு, நீட்ட
முடன் திப்பிலியும் சுக்குதானும் நெடிதான வெள்ளுள்ளரி
யிலுப்பையே.

435

பூவான சவர்க்கார மிந்துபோடு புகழான நவாச்சாரம்
கடுக்காய்தானும், நாவான பெருங்காயம் வெண்காரந்
தான் நலமான வாளுவை சீரந்தானும், பாவான ஓமுடன்
கடுகுரோணி பாங்கான வரப்பொடியும் கருப்புக்கட்டி,
மாவான சாதிக்காய் கிராம்புதானு மகத்தான கடுக்காய்த்
தான்றிக்காயே.

436

காயான நெல்லிக்காய் சுக்குதானும் கருவான மிள
குடனே கோஷ்டந்தானும், தாயான யேலமுடன் வளைய
லுப்பு தக்கான வெடியுப்பு யெவச்சாரந்தான், மாயான
யிந்துப்பு கல்லுப்போடு மகத்தான சவர்க்காரம் பலமதா
கும், தூயான யிதுவெல்லாம் சமனாய்க்கூட்டி துப்புற
வாய் சீனியது சரியாய்க்கூட்டே.

437

கூட்டியே வாலுகையிலடுப்பிலேற்றிக் குமுறவே
சேறு போலாகக் காய்ச்சி, நாட்டமுடன் கலபமதில்
பதனம்பண்ணு நலமுடனே யந்திசாந்தி கொண்டாயா
னால், வாட்டமுடன் கவுசையொடு குண்மம் பாண்டு
வாகான தொண்டைமுதல் மலட்டுப்பூச்சி, காட்டகத்தே
போகுமென்று போகர்தானும் கருத்துடனே பாடிவைத்த
கிரந்தந்தானே.

438

தானை கிரதமது பட்சந்தானும் தயவுடனே கொண்
டவற்கு கெற்பமுண்டாம், கோனான விஷபாண்டு சோகை
போகும் குடிகெடுக்கும் கெற்பமென்ற ரோகந்தீரும்
மானை கைக்குட்டைச் சால்வாயுபோகு மகத்தான துலை
முதல் ரோகம்போகும், தேனான விப்புருதி மாலைதீரும்
தெளிவான கைமுடக்கு போகங்காணே.

439

440

காண வென்றால் யிடுப்புவலி சந்துவாதங்கல்வாதங்
குடல் வாதம் காணுதோடும், நாணவே வயிற்றுவலி விம்
மல் போகும் நரம்பெல்லாம் பிகுத்திருத்தல் நளிநமாகும்,
நாணவே பிறவீச்சு பித்தம் போகும் எழிலான வாதமென்ற
தென்பதும்போம், சீணவே வயிருளைவி பெருமூச்சேரும்
சிறப்பான பத்தியந் தானில்லையாமே.

441

ஆமேதான் மருந்துண்ணுங் காலந்தன்னில் அப்பனே
வாயுவென்றபதாற் தந்தன்னு, போமேதா சீ தள மா ம்
பண்டமாகா பொலிவான காரமுதல் மிகவுமாக, தாமே
தானிச்சாபத்தியத்தான் காரசார்பாக மற்றதெல்லாமா
கும்பாரு, நாமேதான் சொன்னபடி போகர் நூலு நாட்டிலே
பொய்க்காது நளிநாமாமே.

442

ஊர்க்குருவிலேகியம்

நாளினமுடனின்ன மொரு மாற்கம்பாரு நாதாக்கள்
சொன்னதில்லைநாட்டுளோற்று, நளிநமென்ற வடைக்
கலந்தானுனையாகும் கருவான வாண்குருவி கொண்டு
வந்து, மளிநமுடன் ரோகமுதல் எல்லாம் நீக்கி மாசற்ற
குடல்தலைகளெல்லாம் போக்கி, பளிநமுடன் கருங்கோ
ழிரத்தஞ்சேரில் பாகமுடன் தான் பொரித்துயெடுத்
திடாயே.

443

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே யென்ன சொல்வேன்
யெழிலான சோரியது சுண்டியேதான், தொடுத்ததொரு
மடைக்கலமு மொன்றாய்ச் சேர்த்து துப்புரவாய் திரண்டு
மல்லோகரிபோலாக்கி, விடுத்த தொருமாமிசத்தையெடுத்
துக்கொண்டு விபரமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு,
கொடுத்திடவேலவண வகையறப்பத்து தானும் கூறு
வேன் பளிங்குடனே செப்பக்கேளே.

444

செப்ப வன்றால் இந்துப்புவராகன்ரண்டு தெளிவ ன
கல்லுப்பு வராகன்ரண்டு, ஒப்பமுடன் வளையலுப்புவரா
கன்ரண்டு ஒளியானமதியுப்பு வராகன்ரண்டு, நெப்பமு
டன் சாரமது வராகன் ரண்டு நேரான வங்கரம் வருகன்
ரண்டு, நொப்பமுடன் சவர்க்காரம் வராகன் ரண்டு குமு
றவே யித்தனையும் பொடியாய்ச் செய்யே.

445

செய்யவென்றால் பொடிதனிலே சேர்க்கக்கேளு
செயலான சுக்குடனே மிளகூட, பொய்யவே வோம
முடன் சீரந்தானும் பேரான கரியபோளந்தானப்பா, மெய்
யான பூரமென்ற பற்பந்தானும் மேலான ரசமென்ற செந்
தூரந்தான், மையான பொடியாக்கி வென்றாய்ச் சேர்த்து
முதல் ரோகம் போகும்.

கூட்டையிலே சர்க்கரையுமொன்றாய்ச் சேர்த்துகுண
மாகத்தான் கிளறிபதனம் பண்ணு, நாட்டமுடன் லேகி
யத்தை மண்டலந்தான் நலமுடனே கொண்டுவர பலனக்
கேளு, தீட்ட மென்ற நாணயிலே வயிர்நோய் போகும் திற
மான கால்வீக்கமகோதரம் போம், வாட்டமுடன் சூதத்தி
தினதிரட்சிபோகும் வாகான கட்டி முதல்தலைபோமே.

சூலையுடன் வாயுவென்ற தென்பதும் போம் சூக்கு
மத்தின் நீரேற்றமகன்று போகும், காலையிலே வாயுற
லற்றுப் போகும் கதிப்புடனே கொதிப்பு முதல் காணு
தோடும், மாலையிலே தான்காணுமண்டைக்குத்து மயக்க
முடன் றலையிடியுமாறிக் காணும், ஆலையிலேயகப்பட்ட
கரும்புபோல அகன்றுமே போகுமடா பிணிகள் தாமே.

பிணியான ருதுகால வியாதிரோகம் பேரான கெற்
பத்தின் ரோகம் போகும், அணியான ருத்திரமாங்குடல்
தான்முட்டி அப்பனே வாயுமென்ற கட்டிதானும், நணியா
யான மகோதரமு மணுகாதப்பாநாடாது குடல்வலியும்
பேர்கும்பாரு, கணியாண சோரிய து கட்டிப்போகும்
காரான கெற்பனோய் போகுந்தானே. 449

தானேகேள் சூதகத்தின் வாயுதீரும் தாக்கான கச
ரோகமெல்லாம் போகும், வேனேதான் திமிர்வாதம் குட
லில் வாதம் மிக்கான பட்சமென்ற வாதம் போகும்,
கோணேதான் கெண்டையென்றவாதம் போகும் கொடி
தானயிடும்புலிபோகும் பாரு, மாணேதான் முழங்காலில்
வாதம்போகு மகத்தான பாதமது வீக்கம்போமே. 450

வீக்கமது யேகுமது யென்ன சொல்வேன் மிக்கான
தேகமது யிளப்புமெத்த, தூக்கமது மதிகமுடன் சன்ன
லாகும் தடியான நரம்புமுதல்துடிப்புமெத்த, தாக்கமுடன்
சூதுதான் தலைமேற் காண்டு சதாகாலம் தலைவலியு
மிகுதிகாட்டும், ஊக்கமுடன் தயிலமது சொல்வேம்பாரு
உத்தமனே போகரிஷி உண்மைகாணே. 451

கெற்பச் சூட்டுக்குத் தயிலம்

உண்மையா மின்னமொரு மாற்கம்பாரு வுத்தமனே
நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, வண்மையுடன் தயிலது சாற்
றக்கேளு வாகானயெண்ணையது சேர்தானப்பா, திண்
ணமுடன் கையான்சாற் சேர்தானப்பா தினமான முடக்
கொத்தான் சேர்தான் பாதி, நண்ணமுடன் கருந்துளசி
சேர்தானப்பா நலமான நெல்லிச்சார் சேர்தான் கூட்டே.

கூட்டவே தழுதாழைச்சார் தானாழி குணமானவழு
தலையின் சார்தானாழி, நீட்டமுடன் பசளைச்சார்தானாழி

நெடிதான குமரிச்சார் சார்தானாழி, தேட்டமென்ற நீர்
பூண்டு சார்தானாழி தெளிவான கரந்தைச்சார் சார்தானாழி
வாட்டமுடன் பசுவின்பால் நாழியாகும் வளமான கடை
சரக்கு சாற்றக்கேளே. 453

கேளேதான் கற்பவகை சாற்றைக்கேளும் கெடியான
வாலுமுலையரிசிதானும், தாளமுடன் நன்னூரிமுத்தக்காசு
தாக்கான சீரகமும் ஓமந்தானும், நீளமுடன் கார்போக
மேலந்தானும் நிலையான கோஷ்டமுடன் மதுரந்தானும்
பாளமுடன் வகிற்கட்டை செம்பூரானும் பாங்கானசந்தன
முடன் தேவனாமே. 451

தேவனாம் பட்டையுடன் கருஞ்சீரந்தான் தேற்றானு
மெட்டியுடன் சித்தரத்தை, காவமென்ற வால்மிளகுசாதிக்
காயும் கருவான பூப்பினையும் தண்ணீர்மிட்டான், சாப
மென்ற கரிமஞ்சள் கஸ்தூரிமஞ்சள் சார்பான வெள்ளை
யென்ற மிளகுசூட்டி, தூபமென்ற சாம்பிராணி சமன
தாக துப்புரவாய் முக்கண்ணின் பாலாலாட்டே. 455

ஆட்டியே மெழுகுபதந் தன்னிற்காச்சி அப்பனேதான்
வடித்து பதனம் பண்ணு, தாட்டிகமாய் சீசாவிலடைத்து
மைந்தா தகைமையுடன் ஒருதிங்களானபின்பு, நாட்ட
முடன் தயிலமதை பிரயோகித்தால் நாடாது கெற்பத்தின்
சூலைபோகும், ஓட்டமுடன் கெற்பத்தின் வாயுபோகும்
ஓகோ பொய்யாது உண்மையாமே. 456

உண்மையாம் தயிலமாம் உறுதிமெத்த வுத்தமனே
பொறிச்சுடு விட்டேயோடும், திண்மையாம் பிடரிவலி
சன்னி போகும் திறளான வேர்வையது துள்ளியோடும்,
வண்மையாம் கையெரிவுகாலெரிவுதானு மகத்தானவாயு
வென்றதென்பதுவும்போம், நண்மையாம் காந்தலது மிக
வேருது நளினமுடன் போகரிஷி நவின்றவாதே. 457

கந்தகத் திருவகம்

வாறான வின்னமொரு மாற்கம்பாரு வளமையுடன்
கெந்தகமும் சேர்தானென்று, நேருனசீனமது சேர்தான்
ரெட்டி நெடிதான பூநீறு சேர்தான்காலாம், பாணை உப்
பதுவும் சேர்தான்பாதி பளிங்கான வளையலென்ற வுப்பு
தானும், தேருனயெவாச்சாரம் தான்காலாம் சிறப்பான
சரக்கெல்லாம் பொடியாய்ச் செய்யே. 458

செய்யவே வாலையென்ற பாணைக்குள்ளே சீருடனே
சரக்கெல்லாம் போட்டரைத்து, பையவே சக்கரமாம்வலை
வைத்துப் பாகமுடன் திருகவத்தை யிறக்கிப்பாரு, முய்
யவே மூன்று முறையிந்த பாகமுயற்சியுடன் ருணிறக்கி
யெடுத்துக்கொண்டு, துய்யநல்ல சீஷாவிலடைத்துக்
கொண்டு துப்புரவாய் கற்பரணை முடிடாயே. 459

முடவே திராவகத்தின் காரமப்பா முவுலகம் தானெ
றிக்கும் கதிரோன் போல சாடவே சரக்குக்கு காலனாகும்
சாங்கமுடன் திராவகமோ சுருக்குமெத்த, நீடவே திராவ
கத்தை பதனம் பண்ணி நினைப்புடனே யின்னமொருமாற்
கம்பாரு, கூடவேகண்டருட திராவகத்தைக் கூறுவேன்
மாணாக்கள் பிழைக்கத்தானே. 460

துருசு திராவகம்

தானு துருசுது தான் சேர்ந்தா னென்று தாக்கான
சீனமது சேர்தானென்று, வேனான பூநீறு சேர்தான் பாதி
வேகமுடன் கல்லுப்பு சேர்தான் காலாம், கோனான வெண்
காரம் சேர்தான் காலாம் கொப்பெனவே விவையெல்லாம்
பொடியதாக்கி, மாணான எனதையர் குருவையெண்ணி
மாற்கமுடன் பானைதனில் கொட்டிடாயே. 461

கொட்டியே குருசொன்ன வளவாய்க் கூட்டி குண
மாகச் சக்கரமாம் பானைதன்னில், திட்டமுடன் வாலை
வைத்துச் சீலைசெய்து சிறப்புடனே யிருபக்கம் புனலும்
வைத்து, சட்டமுடனடுப்பேற்றி எரிப்பாயானால் சார்பு
டனே திராவகமுமிறங்கும் பாரு, நட்டமில்லா திராவகமு
மெடுத்துப்பாரு நாதாக்கள் செய்யார்களதீதந்தானே.

அதீதமென்ற வித்தையிது வாலைவித்தை அவனியிலே
செய்யுபவதுவரிமைகாணும், கதீதமென்ற திராகத்தைப்
பதனம் பண்ணுகருவான சூதத்துக்குறுதிகாலன் நதீத
மென்ற கண்டருட திராவகத்தால் நாட்டிலே வெகுகோடி
செய்வாரப்பா, பதீதமென்ற திராவகங்களின்னஞ் சொல்
வேன் பாகமுடன் போகரிஷி பயின்றவாரே. 463

சாரத்திராவகம்

பயின்றதொரு வின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கான
சாரமது சேர்தானென்று, நவின்றதொரு பூநீறு சேர்தான்
பாதி நலமான சீனமது சேர்தானென்று, துயின்றதொரு
கல்லுப்பு சோதான் கால்தான் சுயமான வெண்காரம் சேர்
தானென்று, அயின்றதொரு சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்
கூட்டி அப்பனே கலசமென்ற பானைக்கேற்றே. 464

ஏற்றவே சக்கரமாம் வாலைவைத்து எழிலாகச் சீலை
யது வலுவாய் செய்து, காற்றதுதான் போகாமல் அடுப்
பிலேற்றிகரகமென்ற பானைக்கு குழலும்வைத்து, போற்ற
முடன் புனல்வழியேசலமும் போகபொங்கமுடன் தானெ
ரிப்பாய் சாமநேரம், கூற்றனைப்போல் திராவகமுமிறங்
கும்பாரு கொடிதான் வேதமது சொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவே நாவேது பாவுமேது சொற்பெரியதிராவக
மும் கார மெத்த, வெல்லவேசரக்கு மித்திரகாலன் வெகு
கொடியன் வெகு நெடியன் சாரனாந்பா, புல்லவேதிராவகத்
தைபதனம்பண்ணு பொங்க முடன் சீஷாவில் விட்டு
மைந்தா, மெல்லவேமேற்கல்லு கொண்டுமுடி மிக்கான
திராவகத்தை வுறுதிபண்ணே. 466

வெடியுப்புதிராவகம்

பண்ணவேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கான
மதியுப்பு சேர்தானென்று, உண்ணவே சீனமதுயிருசேரா
கும் வுத்தமனே சாரமது கால்சேராகும், திண்ணமுடன்
பூநீறுசேர்தான் பாதி தெளிவானகல்லுப்பு சேர்தான் கால்
தான், வண்ணமுடன் சரக்கெல்லாமொன்றாக் கூட்டி வள
மாகத்தான் பொடித்து கலசமாட்டே. 467

ஆட்டியே வாலுகையை மேலேவைத்து அப்பனே
சீலையதுவலுவாய்ச் செய்து, நீட்டியே திராவகமு மிறக்கி
பாரு நிலையான திராவக மோகாந்தமெத்த, பூட்டகமாய்
தானெத்துச் சீஷாவிற்குள் புகழாகத் தானடைத்து பத
னம் பண்ணு, நாட்டமுடன் திராவகமோ நவிலப்போமோ
நாதாக்கள் செய்யார்கள் நன்மைபாரே. 468

பாஷாணத் திராவகம்

நன்மையுடன்வின்னமொரு மாற்கம்பாரு நாதாக்கள்
கண்டத்தில் லைசுளுக்குவேதை, உண்மையா யுரைக்கு
றேன், பாஷாணந்தான், திண்மையுடன்சேரது தானென்
றேயாகும் தெளிவான சீனமது ரெண்டேயாகும், கண்மை
யுடன் பூநீறுகாலேயாகும் கதிப்பானவணையலுப்பு கால்
தான் கூட்டே. 469

கூட்டவென்றால் கலுவலத்திற் பொடியாய்ச்செய்து
பொங்கமுடன் கலசமென்ற பானைதன்னில், நீட்டமென்ற
பொடிதன்னையே பாண்டமிட்டு நேர்புனே வாலுகையை
மேலேவைத்து, தாட்டிகமாய் முடியது வலுவாய்ச்செய்து
சாங்கமுடன் திராவகத்தை யெறக்கிபாரு நாட்டமுடன்
திராவகத்தை பதனம்பண்ணு நலமாக சீஷாவிலடைத்
திடாயே. 470

அடைத்துமே திராவகமோகாரமெத்த அப்பனே திரா
வகத்தால் லோகம் நீறும், புடைப்புடனே லோகத்துக்
காலனாகும் புகழாகசத்துரு மித்துருதானாகும், படைப்
புடனே திராவகத்தால் கராசாரம் பாகமுடன்ரூன் மடியும்
பண்போமெத்த, கடைப்புடனேயிதனாலே வயமுமானும்
கருவான திராவகமுமென்பார்தானே. 471

சங்கு அயத்திராவகம்.

தாமானவிண்ணமொரு கருமானங்கேள் தகைமையுடன் வயமதுதான் சேர்தானென்று, காமானபாஷாணம் சரிதாக்கடிதான் வயத்துடனே ஒக்கச்சேர்த்து, நாமான பூநீறு வகையதாகநலமான வளையலுப்புக் காலதாக, பாமான சீனமது ரெட்டிப்பாக பாகமுடன்றான் போட்டுக் கலசமுடே.

472

முடயிலே வாலு கையை மேலேவைத்து முயற்சியுடன் சீலையது வலுவாய்ச் செய்து, தேடையிலே வடுப்பேற்றி ஏரிக்கும் போது தெளிவாக திராவகமுமிறங்கும்பாரு, நாடயிலே புனலாலேசலமுமோடி நலமான திராவகத்துக்குயிருமாச்சு, ஊடையிலே திராவகத்தால் காரமெத்தவுத்தமனே செந்தூரக் குருவுமாச்சே.

473

ஆச்சென்று விடுகாதே யின்னம்பாரு அப்பனே செந்தூரமிதனாலாகும், போச்சென்று போகாதே புண்ணியாகேள் பொங்கமுடனின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன், தீச்சென்றபாஷாணஞ் சகலத்துக்கும் தெளிவாகயிந்த முறை செய்யலாகும், முச்சப்பா சகலவிதபாஷாணத்தின் முர்க்கமெல்லாஞ் சத்துருவால் முறிக்கலாச்சே.

474

சீரகத் திராவகம்

முறிக்கலாம் பலகோடிவேதையாகும் மோசமில்லை திராவகங்கள் காரமெத்த, தறிக்கலாமின்னமொரு பாகங்கேளு, தாக்கான சீரகமும் சேர்தானப்பா, செரிக்கவேசலமதுதான் ரெட்டிப்பாகும் சிறப்புடனே பூநீறுகாலதாகும், நெறியுடனே பாண்டமெனும் கரகத்துள்ளே நேர்புடனே சலத்தோடே கொட்டிடாயே.

475

கெட்டியே கரகத்தின்மேலேயப்பா குணமாகவாலை தனை மேலேவைத்து, திட்டமுடன் சீலையதுவலுவாய்ச் செய்து திறமுடனையடுப்பேற்றி யெரிப்பாயானால், நடமில்லாத்திறுவகமிறங்கும்பாரு நலமான சீரகத்தின் வேகமெத்த, பட்டவுடனபித்தம் நாற்பதுவும் போகும் பாங்கான சீரகத்தின் பண்புதாயே.

476

தாமான சீரகத்தின் தயிலந்தன்னை தயவுடனேமுன்று முறையிப்படியே செய்ய, பாமானவாலுகையால் காரமேறி பரிவுடனே புகையோடு நெடிதானாகும், காமானதயிலகது என்னசொல்வேன் காசினியில் சித்தர்களுங் காணமாட்டார், பூமானும் காலாங்கி நாதர் பாதம் புகழ்ச்சியுடன் பாடினேன் போகர்தானே.

477

ஓமத்தயிலம்.

தானானவிண்ணமொரு பாகம்பாரு தயவுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வேணை ஓமமது சேர்தா

னப்பா வேகமுடன் கொண்டு வந்து பாண்டமிட்டு பாணசலமதுவும் ரேட்டிப்பிட்டு பாங்குடனே பூநீறுகாலதாக, மாணசலமதனை விட்டபின்பு மதிப்புடனே வாலுகையை மேலே வையே.

478

வைக்கவே சீலையது வலுவாய்ச் செய்து வாகுடனே திராவகத்தை வாங்கிமைந்தா, மெய்க்கவே முன்றுமுறை யிப்படியேசெய்து மேன்மையுடன் திராவகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மெய்க்கவே முன்சொன்ன திராவகமுமப்பா மோசமது வாராமல் செப்பக்கேளு, பொய்க்காமல் சரியெடையா எடுத்துக்கொண்டு, பொன்னவனே வெள்ளுள்ளி சேர்தான் போடே.

479

பெருங்காய வைப்பு

போடவே திராவகத்திலாட்டு மைந்தா புகழான வெள்ளுள்ளிகை போலாகும், நீடவே பூண்டுக்கு காயமேரி நிலையான வெள்ளுள்ளி காரமாச்சு, பாடவே செம்மறியின் தோலாலப்பாபாகமுடன் தான்பொதிந்துதைத்துப்போடு, சாடவே மண்டலஞ் சென்றெடுத்துப் பாரு சரக்கான பெருங்காயம் காரமாச்சே.

480

காயமின்னமொரு மாற்கம்பாரு கருவானகாசியென்ற கட்டியப்பா, நேயமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு நேர்புடான வகிலத்தின் தூளுகூட்டி, பாயமுடன் பாக்கினிடகிஷாயந்தன்னால் பாகமுடன் முன்றுநாளாட்டி மைந்தா, தூயமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடு துப்புரவாம் காசியென்ற கட்டியாச்சே.

481

இரும்புசாயம் ஆடைகளுக்குவரணம்

கட்டியென்னும் ரத்தமென்ற பானமாச்சு காசினியிலாருந் தான் கண்டதில்லை, திட்டமுடன் சொல்லிவிட்டோம் சீனத்தாற்குதிறமுடனே கண்டறிந்தோர் புத்திவானும், சட்டமுடனின்னமொரு பாகம் சொல்வேம் சார் வானயிரும்பினிட சத்தைவாங்கு, வட்டமென்ற கொப்பறையில் துப்பைக்கொட்டி, வாகுடனே செம்மரத்தின் தூள்தான்போடே.

482

போடையிலே சலமதுதான் பாண்டமிட்டுப் பொங்கமுடன் பட்சம் சென்றெடுத்துப்பாரு, கூடையிலேயிரண்டு மொன்றாய் சேர்ந்து கொண்டு குணமான சிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, நாட்டமுடனிரும்பென்ற வாலுக்குள்ளே நளினமுடன் தான்கொண்டு வரைத்திட்டேதான், சாடவே சீலைக்கட்டு காரமேற்றிச் சார்பாக கரைகட்டி யோரந் தீததே.

483

தீத்தையிலே பலபலவாம் ரூபம்காட்டும் சிவப்புமுதல் பஞ்சவர்ணம் காணலாகும், தீத்தையிலேகாரங் களில்லாப்

பக்கம் தெளிவான வர்னங்கள் காணலாகும், தீத்தமுடன் வரணங்களெழுதலாகும் திறமான யிரும்பினிட காரந்தன் னால், சீத்தமுடன் செம்பினிட சத்து சேர்ந்து சிறப்பாகத் தானுருக்கி யெடுத்திடாயே.

484

எடுத்துமே வயதினிடபாகம் போல யெழிலாகவகில மாம் பட்டைத்தானும், தொடுத்துமே செம்பினிட சத்து சேர்த்து தோற்றமுடனாலே தனி ல ரை த்துக்கொண்டு, தடுத்துமே வயதினிட வர்னத்தாலும் தாக்கான செம்பி னிடவர்னத்தாலும், அடுத்துமே சீலைகட்டு வர்னமாச்சு வப்பனே சீனபதி வுளவுதானே.

485

சீனபதீகாயிதபுகையாலே

உளவான சீனபதி வேதைமாற்கம் வுத்தமனே வேடிக் கையின்னஞ்சொல்வோம், தலமான காயிதம் சன்னமட் டும் தான்செய்யும் விபரங்கள் சாற்றக் கேளு, நடனமான தடமதுவும் கெஜநூராகும் நளிமுடனகலமது கெசநூராகும், மளமான சுற்றேரகிராதிக்கம்பி மாற்கமுடன் ருன மைத்து வாலைபூட்டே.

486

பூட்டவென்றால் தலைபங்கம் கரும்பாலை போல புக ழான குழியொன்று தடாகமொன்று, நீட்டமுடன், தடாகத்தின் சுற்று வோரம் நிலையான வாய்க்கால்போல் குழையுண்டாக்கி, பூட்டமுடன் குழைதனிலே யாலைவைத்துப் பொங்கமுடன் தொட்டியென்ற கிணறுண்டாக்கி, வாட்டமுடன் தொட்டிசுள் தூன்போல்கம்பி வகுப்புடனே தான மைத்து சக்கரமாட்டே.

487

சக்கரமுமாட்டியே வாலைதன்னைச் சாங்கமுடன் புகையென்றவாலைதன்னால், தக்கபடி திருப்பலுடன் கோணித் தன்னைச் சாந்தமுடன் தானரைத்து குளத்துக்கேற்றி, ஒக்கவே தெளிவதனை மேலேநோக்கி வுவமையுடன் போகவே, வழியுண்டாக்கி பக்கமுடன் தெளிவதனில் பூநீர்சேர்த்து சார்புடனே தொட்டிதனில் கரைத்திடாயே.

கரைத்துமே மூன்றுநாள் சென்றபின்பு கருவாக தொட்டிதனில் சரக்கைவைத்து, நிரைப்புடனே படல்கட்டிக் காயிதத்தை நேர்புடனே தானெடுக்க வண்ணம்பாரு, திரைப்புடனே வாலையென்ற கையிலப்பாதிற்றமான பிரதமையொன்றிருக்கும், முறைப்படியே கைதனிலே படல்தானீய முனையா மல்தொட்டி தனில் கலக்கிடாயே.

489

கலக்கையிலே வண்டலது படல்மேற் சாந்து கடினமுடன் சக்கரத்தை சுத்தி வந்து, நிலத்தினது, மேடையிலே சட்டந்தன்னில் நிலைமையுடன் ருனமைத்துமேலே வைக்கும், தலப்புடனே மறுவாலை தனிவிருந்து புகழாகச்

சீலையது முடிக்கொள்ளும், தலப்புடனே பின்னுகந்தபது மைதானும் தடாகத்தில் வண்டல்தனை யெடுக்குந்தானே.

எடுக்குமேசக்கரமாமலைதன்னால் எழிலானவண்டலுடன் சரக்கையெலலாம், தொடுக்கவே மேற்படியில் கொண்டுசென்று துப்புரவாய் வாலையென்ற சட்டந்தன்னில், படுக்குமேபடல் தானும் விட்டபோது பாங்குடனே சீலையது முடிக்கொள்ளும் அடுக்குமேயிப்படியே பலனுந்தான் ஆலையது சுழன்றுமே யோடுந்தானே.

491

ஓடயிலே முதற்றரதானலைதன்னில் வொளிவான காகிதங்கள் சன்னமாகும், நீடமுட னிரண்டாங்காலாலே தன்னில் நேர்புடனே தானடக்கும் வண்மைபாரு, சாடலுடன் பஞ்சியென்ற வாலையுண்டு சட்டமுடன் முன் குழைபோலாணித்தானும், வாடலுடன் குளமதனில் வண்டல்சேரும் வாகுடனே பஞ்சியென்ற வண்டல்தானே.

வண்டலுடன் சுத்தித்த பூநீராப்பா வாகுடனேதான் சேர்த்து குழம்புபோலாம், அண்டமெனும் நட்சத்திர வொளிவுவீசும் அப்பனேவண்டல்தனைகலக்கிக்கொண்டு, தண்டமுடன் சக்கரவாலை தன்னைச்சாங்கமுடன் ருந்திருப்பிரதமைதானும் கொண்ட படிபடல் சாத்தி வண்டல்தன்னைக் கொப்பன வேதானெடுக்கும் வண்மைபாரே.

பார்க்கையிலே படல்சாத்தி தானெடுத்துப் பாகமுடன் மேற்புறத்தில் கொண்டு சென்று தீர்க்கமுடன் சட்டமென்ற படலின்மேலே சீலைகொண்டு அப்பனே மேல்முடியாலையாலே, நீக்கலது படல்தனை மேலே சாத்தும் நெடிதானசக்கரத்தி நேர்மைதானே.

494

காணயிலேசக்கரமாமலைதன்னில் கருத்துடனே தான் முடுக்கச் சலமும் நீங்கி, நீணமுடன் கசுவலது நீங்கியேதான் நேரான காயிதமும் சன்னமாச்சு, வேணபடி முன்றாங்காலாலேதன்னில் வேகமுடன் திருப்ப வுபாயங்கேளு, மாணவென்றசக்கரமுமாடி நிற்கும் மன்னவனே நடுக்குளமாங்குழிதான்பாரே.

495

குழியான சதுரமதுபள்ளத்துள்ளே கூரானநூணது தான் நடுமையத்தில், வழியான சக்கரமாமலை தன்னில் வகுப்பானபஞ்சினிட மஷ்டு தன்னால், முழியானபூநீறு மொக்கச்சேர்த்து முயலவே தான் மசிந்து குழிக்குள் தானும், கழியானமயணம் போலாகும் பாரு கருத்துடனே ருனெடுக்கும் கருவைக்கேளே,

496

கருவானமேல் வட்டஞ் சக்கரத்தில கடினமுடனாலே யது வோடிப்பாயும், திருவான வண்டலதுமேலே தானும் தெளிவுடனேபடல்மேலே சென்று நிற்கும், குருவான நடுமைய சுக்கான்தானும் கொப்பெனவே மேல் வட்டம்படல்

தான் சாத்தும், தருவான வண்டல் மேல்படல் தான் மூடி
சார்பாகசீலையது பரவிக்கொள்ளே. 497

கொள்ளயிலே மேல்சட்டம் நின்று மூடிக் கொப்பன
வேபடலாலே யாலைசுற்றி, மெள்ளவே சீலையது மேலே
மூடி மேன்மையுடன் சலமதனை வடியச்செய்யும் தள்ள
யிலேசக்கரமாம் பலகையாலே சாங்கமுடன் வாலையின்
றன் திருப்பல்காணும், துள்ளியே திருப்பலது நின்ற
போது துட்சத்தால் காயிதமு மெடுக்கலாமே. 498

எடுக்கலாமவாலைவிட்டு எடுத்தபோது யெழிலான
காற்றதனில் காயப்போடு, தொடுக்கவோவியென்ற
வொளிதான் பட்டால் தோற்றமுடன் காயிதமும் வெருப்
புமெத்த, படுக்கமுடனிப்படியே யாலைதன்னால் பலபல
வாம் காயிதங்களுக்கலாம், கொடுக்கவே வாலைகளு
மனே கமுண்டு கொப்பெனவேயதன் கூறு சொல்ல
லொண்ணுதே. 499

சொல்லவே நஞ்சிதனைமேலேபூசி புத்தமுடன் காயி
தங்களுக்கலாகும், வெல்லலேகஞ்சியினால் வாலைதன்
னில் மெருகுடனே சக்காமா முருளையுண்டு புள்ளவே
யுருளைக்குப் பஞ்சுபூட்டிப் பொங்கமுடன் தோலாலே
யாலையாகும், யங்கமில்லாக் காயிதத்தையாலைச்சீய பாசு
முடன் மெருகுடனே தள்ளும்பாரே. 500

தள்ளயிலேசக்கரமு மோடித்தானும் சாங்கமுடன்
றனெடுத்து வடுக்கும்பாரு, துள்ளியேபடல்தானும் மேலே
யேற்றித் துப்புரவாயடிவாரத் தொட்டிக்குள்ளே, மெள்
ளவே கொண்டு சென்று யடுக்கிப் பின்பு மேற்புறத்தில்
சட்டமென்ற வாலையப்பா கொடிதான வாலைக்கு கூறுண்
டாமே. 501

கூறான வாலையிலேவோரம்பா கொப்பனவே கட்டு
வகைதறிக்கலாகும், தாரான காயிதமுஞ் சுற்றோரந்தான்
சாங்கமுடன் திருகியல்லோ நிற்கும்பாரு, சேறான வாலை
யது வோடிக்கொண்டு தெளிவான புகையுடனே வாடி
நிற்கும், பாறான கட்டுவகை தறித்தபின்பு பாகமுடன்
கீழ்புறமாய் தள்ளலாச்சே. 502

ஆச்சென்றவாலையது நித்தந்தானும் அப்பனே லட்ச
மது கோடிச்சொடுக்கும், காச்சலென்ற கடிதாசி செய்யும்
நேர்மை காசினியில் சித்தர் முனிசெய்ததில்லை, மாய்ச்சலு
டன் சீனபதியானுஞ் சென்று மார்க்கமுடன் கருவான
வேதையாவும், பாச்சலுடன் காலாங்கிநாதர் தம்மால்
பாலித்தேன் வெகு கோடி வித்தைதானே. 503

வரணபேத கடிதாசிசெய்யும் விபரம்

வித்தையா மின்னமொரு பாகம் கேளு வேடிக்கை
வினோதமென்ற வித்தையப்பா, சுத்தமுடன் பஞ்சவர்ன
மையினாலே சுருதியுட னலைதனிலேற்றி மைந்தா, பத்த
முடனலைவாய்ப் படலின்மேலே பாங்குடனே பூசியல்லே
வாலைக்குள்ளே, வெத்தியென்ற காகிதத்தை வாலைதன்
னில் விருப்பமுடன் றுன்கொடுத்து செப்புக்கேளே. 504

கேளேதான் காகிதம் படிந்தபின்பு கெடியானவன்ன
மென்ற பேதிதன்னை, தாளவே திராவகமாய் எடுத்துக்
கொண்டு தகைமையுடன் சபுரியின்றன் மயிரினாலே, மீள
வேகத்தையாய்க் கட்டிக்கொண்டு விருப்பமுடன் றுன்
றெளிக்க வரணம்பாயும், சாளவே கடிதமெலாம் வரண
பேதம் சார்பாகக் காட்டியல்லோ பரவுந்தானே. 505

தானுனவனேகவிதம் செய்யலாகும் தகைமையுடன்
வரணமென்ற வாலைதன்னால், :கோனான யென்னையர்
காலாங்கிநாதர் கொட்டினார் லோகத்திலனந்தம்வேதை,
பானாகயெனைப்போல வெளியரங்கம் பாடினார் லோகத்து
மாந்தற்கில்லை, தேனான வழுந்தம்போல் சத்தகாண்டம்
திரட்டினேன் யேழாயிரமுண்மைபாரே. 506

சீனத்தாற்கு வஸ்துபோதை

உண்மையா மின்னமொரு பாகம்கேளு வுத்தமனே
வஸ்துவென்ற போதையப்பா, திண்மையாய் நெல்லிவேர்
பனைவின் வேரும் திறமான மாதனையின் கெஞ்சாவேறும்,
கண்மையாம் நன்னூரி யலரிவேறும் கருவான வாவாரை
வேறுதானும், பண்மையாம் கிச்சிலியின் வேறும் கூட்டி
பாங்கான வேலனிடபட்டைகூட்டே. 507

கூட்டியே வெள்வேலன் பட்டைதானும் குணமான
சரியெடையா எடுத்துக்கொண்டு மாட்டியே பெரும்பாண்
டம் தன்னிலிட்டும் மதிப்புடனே சலமதவும் நிறம்பவிட்டு,
வாட்டமுடன் பத்துநாளுறிப் பின்பு வகுப்புடனே சரக்க
தனில் பனவெல்லந்தான், நீட்டமுடன் தான்! போட்டு
யடுப்பிலேற்றி நிலைமையுடன் திராவகமா யிறக்கக்
கேளே. 508

இரக்கவென்றால் வாலையது திராவகத்தை எழிலான
பாண்டமது யிறக்கிப்பாரு, சிறக்கவே திராவகமும் கார
மெத்த சீரான திராவகமும் பதனம்பண்ணு, முறைக்கவே
வஸ்து சுத்தி சரக்குதனை முய்யவே நாதாக்கள் செய்ய
மாட்டார், திறக்கவே பலநூலும் காண்டாராய்ந்து தீர
முடன் பாடிவைத்தேன் மாந்தற்தாமே. 509

ஆமேதான் சரக்குசுத்தி கொண்டபோது அப்பனே வருளுண்டு ஞானமுண்டு, தாமேதான் நாதாக்கள் மனமு வந்து தயையுடனேவேண தொல்லா மூவார்பாரு, போமே தான் புகமுண்டு செல்வமுண்டு பொலிவான கருணையுடன் வரமுமுண்டு, வேமேதா னெப்போது மனமுவந்து விருப்பமுடன் பட்சமது வைப்பார்பாரே. 510

தானான சதாநிலையைக் காணலாகும் தாக்கான சின் மயத்தை யறியலாகும், வேனானவறு கோணவட்டத்துள்ளே வேண்டியதோர் கருவி கரணத்தியெல்லாம், மாணான வாராதாரத்திலுண்மை மாற்கமுடன் காணுதற்கு மயக்கமில்லை, கோணான சிற்பரத்தை யடுக்கலாகும் கொற்றவனே தவநிலையில் நிற்பதாமே. 511

கற்பராஜன் மாத்திரை

நிற்பாரே யின்னமொரு மாற்கம்பாரு நினையான மாணுக்கர் பிழைக்கவென்று, துற்பரவாய் குளிகையது சொல்லப்போமோ துடியான பாஷாண சற்பராஜன், பற்குணமாம் பாஷாண மொருவர் காணார் பாருலகில் கண்டறிந்து பகுத்துறைப்பேன், சற்பமென்ற குளிகையது பெருமை மெத்த சர்வ குணரோகிகட்கும் புகட்டலாமே. 512

புகட்டலாம் சங்கென்ற பாஷாணந்தான் புகலவேகளஞ்சி எடை எடுக்கலாகும், பகட்டுடைய தாளகமும் களஞ்சிரண்டு தகைமையுள்ள வீரமது களஞ்சியொன்று, மகட்டுடைய துரிசியது களஞ்சியொன்று மாசற்ற ரசமதுவும் களஞ்சியொன்றே. 513

ஔன்னான சூதமுடன் துத்தங்கூட்டி வுத்தமனே சிங்கியது களஞ்சி மூன்று, பன்னான கெந்தகமும் களஞ்சியாறு பாங்கான லிங்கமது களஞ்சி நாலு. கன்னான கெவிரியது களஞ்சியொன்று கருவான தீமுறுகள் களஞ்சியொன்று தன்னான மனோசிலையும் களஞ்சியொன்று தாக்கான சூடனுமே களஞ்சியொன்றே. 514

களஞ்சியாம் காந்தமது களஞ்சிரண்டு கடிதான பொன்னிமிளை களஞ்சியொன்று, தளமுடையசூத செந்தூரமொன்று தாக்கான வரப்பொடியுங் களஞ்சியொன்று மளமான வயத்தொட்டிக் களஞ்சியொன்று மாற்கமுடன் செங்கந்தி களஞ்சிரண்டு, பளமான கருக்கடல் களஞ்சிரண்டு பாங்கான சீனமது களஞ்சிநாலே. 515

நாலான கல்நாறு களஞ்சியெட்டு நலமான கல்மதம் களஞ்சியாறுபாலான சிலாசத்துக்களஞ்சிரண்டு பதிவான பவளவது களஞ்சியாறு சேலான முத்ததுவும் களஞ்சி

ரண்டு செயலான சங்கமதுவும் களஞ்சியாறு கோலான மான்கொம்பு களஞ்சியெட்டு கூரான வகிற்சிலையுங் களஞ்சிபத்தே. 516

பத்தான கடைசரக்கு சாற்றக்கேளு பாங்கான சுக்கதுவும் களஞ்சியெட்டு, முத்தான மிளகதுவும் களஞ்சியாறு முயலான பரங்கியது களஞ்சியெட்டு, மத்தான லவங்கமது களஞ்சிநாலு மகத்தான சாதிக்காய் களஞ்சிரண்டு, சித்தான ரோசனையும் களஞ்சியாறு சிறப்பான வால்மிளகு களஞ்சிமூன்றே. 517

மூன்றான மிளகுடனே கருவாய்ப்பட்டை முர்க்கமாய் கருஞ்சீரம் களஞ்சிரண்டு, தன்னான பத்திரியுங் களஞ்சியென்று தருவான தக்கோளம் களஞ்சிரண்டு, கான்றான கார்கோலங் களஞ்சியொன்று கருவான மாசிக்காய்களஞ்சிரண்டு பன்னான தேசாவரம் களஞ்சியொன்று பாகமுடன்வாய் விளங்கரெண்டாய் சேரே. 518

சேர்க்கையிலே வசம்பதுவும் களஞ்சியொன்று செயலான சேங்கொட்டை களஞ்சியொன்று, மார்க்கமுடன் கடுக்காய்த் தோல் களஞ்சிரண்டு மருவான கருஞ்சீரம் களஞ்சியொன்று தீர்க்கமுடன் நற்சீரங்களஞ்சியொன்று திடமான சிறுதேக் களஞ்சியொன்று ஏர்க்கவே தாளகமுங் களஞ்சியெட்டு எழிலான முந்திரி களஞ்சிரண்டே. 519

இரண்டான எள்ளுடனே களஞ்சிரண்டு இயலான ஓமமுடன் களஞ்சிரண்டு, பண்டான கொள்ளுடனே களஞ்சியொன்று, பாங்கான யெட்டி விரை களஞ்சியொன்று, குண்டான தேநூன் விரைகளஞ்சிரண்டு கொடி தானகொடி வேலி களஞ்சியொன்று, திண்டான வாலுமுலை களஞ்சியொன்று திறமான சோம்பதுவும் களஞ்சிநாலே. 520

நாலுடனே திப்பியும் களஞ்சியொன்று நலமான கஸ்தூரிகளஞ்சியொன்று, பாலுடனே குங்குமப்பூ களஞ்சியொன்று பாங்கான கோடியது களஞ்சிநாலு, சேலுடனே முத்தமது களஞ்சிரண்டு செழிப்பான தான்றிக் காய் களஞ்சிநாலு, காலுடனே நெல்லியது களஞ்சிரண்டு கருவான முள்ளரியது களஞ்சியாறே. 521

ஆருணசிவதையது களஞ்சிநாலு அப்பனே நன்னாரி களஞ்சிபத்து, நேருண பற்பாடம் களஞ்சியாறு நேருண சிறுதேக்கு களஞ்சிரண்டு, தாருண பற்படகம்மளஞ்சிரண்டு தளிரான சோரியது களஞ்சிரண்டு, சேருண செம் பூரான் களஞ்சிரண்டு சிறப்பான தேசாவின் வரமுந் தானே. 522

தானான வாமதுவும் களஞ்சிரண்டு தாக்கான மயிலி
றகு களஞ்சிராலு, வேனானவலம்புரியுங் களஞ்சொன்று
வியர்வான ஏலமது களஞ்சிர எட்டு, பானான சாம்பிராணி
களஞ்சிராலு பதமான ரோகணியுங்களஞ்சிர யெட்டு,
தாமானமகரப்பூ களஞ்சிரண்டு தகைமையுடன் குரோ
சாணி களஞ்சிரபத்தே. 523

பத்தான நாகப்பூ களஞ்சிரயென்று பாகமுடன் சித்த
ரத்தைக் களஞ்சிரயென்று, சித்தான நிலைப்பனையுங்களஞ்
சிரயென்று சிறப்பான பூசுசர்க்கரைதானென்று, புத்
தான் வட்டதிப்பிலிதானென்று புகழானவாய் விளங்கு
களஞ்சிரயென்று, முத்தான வன்னமெனும் பேதிதானு
முயற்சியுடன் சாத்திரத்தின் பேதிதானே. 524

பேதியாம்பாமிஷ முங்களஞ்சிரயென்று பேரானயிரு
மஞ்சள் மரமஞ்சள்தானும், வாதியாய் குன்றியனிகளஞ்சிர
யாறு வகுப்பான முட்டியுடன் பேராமுட்டி, சாதியாமதுர
முடனக்கிராகாரம் சாங்கமுடன் களஞ்சிரயது ரண்டதா
கும், மேதியாம் நெருஞ்சியதுரண்டதாகும் மேலானகளஞ்
சிரயதுரண்டதாமே. 525

தாமானவெள்ளுள்ளி களஞ்சிரயாறு தாக்கான கசகா
களஞ்சிரண்டு, காமான சரக்கெல்லாமென்றய்க் கூட்டிக்
கருவாகத்தானரைக்க விபரங்கேளு, நாமானமூலிவகை
யுரைப்போம்பாராய் நாட்டிலே நாதாக்கள் சொன்ன
தில்லை, பாமானகையான சார்சாமம்நாலு பாங்குடனே
தானரைப்பாய் மைந்தாகேளு. 526

கேனேதான் நற்கையான் சாமம்நாலு கெடியான
பொற்கையான் சாமம்நாலு பாலேதான் போகாமல் யரைப்
பாய்ப்பா பாகமுடன் குலாமல்லி சாற்றிநாலே, தாளவே
தக்காளிச் சாற்றினாலே சாங்கமுடன் ருனரைப்பாய்நாலு
சாமம், மாளவே புளியாரை சாமம்நாலு மயங்காவல் தான
ரைப்பாய் மகிபாதானே. 527

தானேகேள் நீலியின்றன்சாமம்நாலு தாகுவானவா
தொண்டைச் சாமம்நாலு, மாளேகேள் பொன்னானவரைச்
சாமம்நாலு மாற்கமுடன் பாற்சுரண்டி சாமம்நாலு, தேனே
கேள் மலைத்தேனு சாமம்நாலு தெளிவான நீர்மிட்டான்
சாமம்நாலும், வேனான கவுதும்பைச்சாமம் நாலு விருப்ப
முடன் தானரைப்பாய் பண்பாய் தானே. 528

பண்பான தானிச்சார் சாமம்நாலு பாங்கான கற்ற
ழைச்சாமம் நாலு, தின்பான கொள்ளிலைச் சார்சாமம்நாலு
திடமானயீருள்சாமம் நாலு, நண்பானவரிக்குட்டிச் சாமம்

நாலு நலமான பேய்க்கு மட்டிச் சாமம்நாலு, கண்பான
கருப்பன்சார் சாமம்நாலு கதிரான மேணிச்சார் சாமம்
நாலே 529

நாலான முசுக்கைச்சார் சாமம்நாலு நலமானமாதான
யின் சாமம்நாலு, காலான முருங்கைப்பூ சாமம்நாலு கடி
தான முடக்கொத்தான் சாமம்நாலு, தாலான மாந்துளிரு
சாமம்நாலு தாக்கான செந்தோன்றி சாமம்நாலு, நூலான
வெந்தோன்றிச் சாமம்நாலு நுணுவுடனே செம்பருத்திச்
சாமம்நாலே. 530

சாமந்தானரைக்கையிலே யின்னங்கேளு சாங்கமுடன்
பழச்சாற்று லாறுசாமம், நேமமுடன் தானரைப்பாய் தேங்
காய்ப்பாலால் நேரானவாறுவகை செய்நீர்தன்னால், தாம
முடன் யெண்சாம மரைத்தபோது தகைமையுள்ள சரக்
கெல்லாமடிந்துமல்லோ, சாமமுடன் மெழுகதுவாய்
மைபோலாகி சார்பானவெண்ணை போலிருக்கும்பாரே.

பாரேதான் மெழுகெடுத்து பதனம்பண்ணு பாங்கான
காயசித்தி மருந்தென்பார்பார், சீரேதான் மண்டலங்கள்
கொண்டுசென்றால் திறனான வியாதியது ஏகும்பாரு,
கூரேதான் சொன்னபடி வியாதிமார்க்கம் கூறுவோ
மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதான் மேகமென்ற
திருப்பதும்போம்நெடி தானகுஷ்டம் பதினெட்டும்போமே.

போகுமே கரப்பன் பதினெட்டும்போகும் பொல்லாத
குன்மமது எட்டும்போகும், ஏகுமே வாயுவென்ற தென்ப
தும்போம் யெழிலான பித்தம்நாற்பதுவும் போகும்,
சாகுமே சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றுருஞ் சார்வான
கிரந்திபதினெட்டும் போகும், வேகுமே துலைபதினெட்டும்
போகும் வேகமுடனரையாப்பு வெள்ளைபோமே. 533

வெள்ளையென்ற ரோகமது ராஜரோகம் வெளிகாணு
மேகமது சகரோகம்போம், கிள்ளையென்ற கூடியமதுவும்
பதினெட்டும்போம் கீழானபாண்டுமுதல் மகோதரம்போம்
வள்ளையென்ற காமாலையாறும் போகும் வாகான நீரிழிவு
மது மேகம்போம், கொள்ளைகொண்ட வயிற்றுவலி விம்
மல்போகும் கொடிதான சுரமுதலு மகன்றுபோமே. 534

அகன்றுபோம் சகலவித நோய்கள்தானும் அப்பனே
தேகமது வன்னிமீறும், துகன்றதொரு வனுபானமறிந்து
கொண்டால் துடிப்புடனே நரம்பெல்லாம் வலித்துக்
காட்டும், புகன்றதொரு தேகமது காந்திவீசும் புகழான
காயமது யிறுகும்பாரு, நின்றதொரு காயாதி கற்பமென்
பார் நீணிலத்தில் சித்தர்செய்யும் வேதையாமே. 535